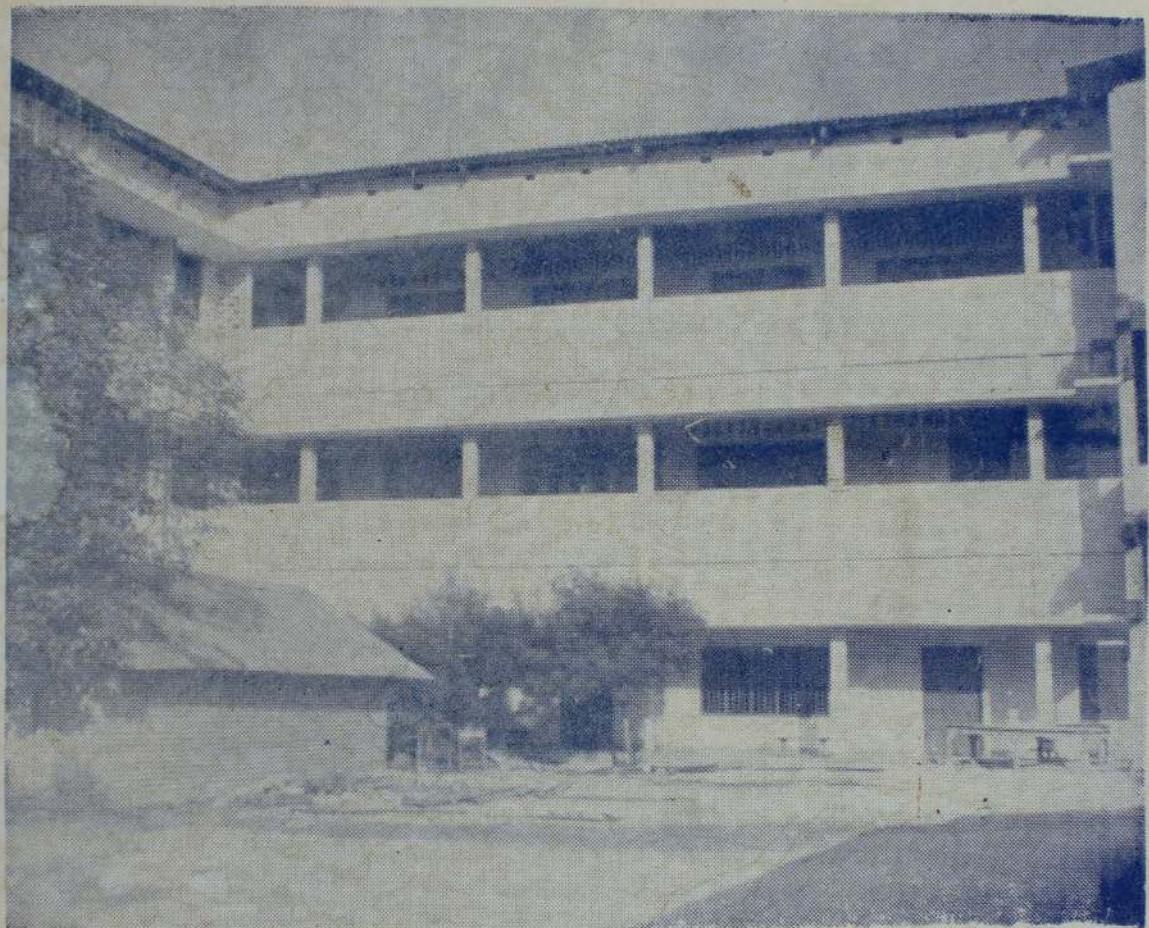

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

புதிய மூன்று மாடுகள் கட்டிடம்

KOKUVIL HINDU COLLEGE

University of Jaffna

373

KOK

249955(AR; Main)

மார்ச் 1977

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில் நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணில் நல் லஃதுருங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில் நல் லாளோடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

முன்னம் அவனுடைய நாமஸ் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி ஆனாள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகவிடத்தார் ஆசாரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள் தன் நாமஸ் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.

திருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
காண்ணனை விள்ளுனுளோர் பிரானே
ஒருத்தலே உன்னை ஒலமிட் டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப் பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ஸாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

“கற்ற தொழுது”

பொறுப்பாசிரியர் :

திரு. எம். விவராசா

சஞ்சிகைக் குழுவினர் :

திருமதி எஸ். சுப்பிரமணியம்

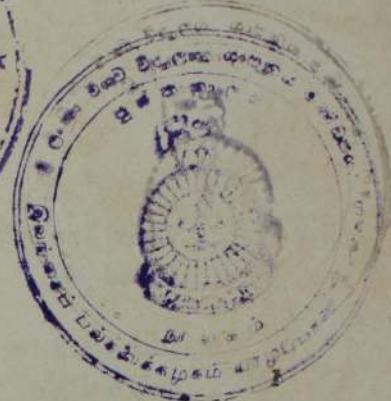
திரு. எஸ். துறைராசா

திரு. எஸ். காசிநாதர்

சஞ்சிகை வெளியீட்டுப்
பொறுப்பாளர் :

திரு. கே. மயில்வாகனம்

313
ROK

உள்ளே....

1 ஆசிரியர் பேருமூலை	3
2 Principal's Notes	
3 எமது கல்லூரியின் கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கம் கண்ட திரு. எம். ஏ. நடராசா	5
4 M. A. Nedubajah	8
5 எங்கள் கிருஷ்ணசாமி	10
6 30 Year Memories	12
7 திருமதி P. P. பார்வதியம்மா B. A.	15

மாணவர் ஒருதி

8 பாரதி கண்ட சமுதாயம்	17
9 போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யும் மருந்து	18
10 உண்மை உள்ளம்	19
11 அன்பு	20
12 உள்நாட்டு விவசாயமும் நிலச் சீர்திருத்தமும்	21
13 இலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பு	24
14 உழவுத்தொழிலின் உயர்வு	26
15 நீதியதோ	28
16 பாரம்பரியமற்ற எரிபொருட்கள்	29
17 பல விதமான கண்கள்	30
18 கல்வியில் ஒரு நோக்கு	31
19 My First day at School	33
20 The Flying Saucer	34
21 Mar's Free thoughts about Society and Education	34
22 Rainy day	36
23 அதிபரின் பரிசுவிப்பு விழா அறிக்கை	37
24 பரிசுபெறும் மாணவர்கள்	43
25 பரிசுவிப்பு விழாவிற்கு நிதி வழங்கியோர்	44
26 பரிசுவிப்பு பெறுபேறுகள் 1976	46

249955

249955

ARCHIVES

University of Jaffna
249955

Library

கல்லூரி வணக்கம்

தெளிதரு கலைபயில் பலமா ணவர்தே
கொக்குவில் ஹிந்துக்கல் லூரி!

கொக்கூர்க்கு ஹிந்துக் கல்லூரின் தீபம்!
கிராமத்துக் கொண்மணி மகுடம்.
நினதுயர் கலைமுறை நிதம்நிதம் பெற்றேம்!
நினதருள் யாமினி மறவேம்.
நீயே வித்தையி னுறையுள், நினதே எங்களி னுயர்வு
நினதடி யேத்து வோமே,

பஸ்லவி

நினதருள் மிகுமொழி நமதே பொருளாம்; நீதரு ஞானம் தீதம்;
ஜெயஹோ! ஜெயஹோ! ஜெயஹோ! ஜெய, ஜெய, ஜெயஹோ?
நீதரு ஞானம் தீதம்.

அறிவுச் சுடர்கொண் டறம்பொரு ளின்பம்
தழுவும் வாழ்வினைத் தந்தாய்
கற்றன ஒழுகும் சீருறு வழிநீ
காட்டினா. நீடுக எனவே
அற்புத நடமா டமலன் அடிமன னெடுவழி படுவோம்;
வழிமுறை மிளிர்க நின் நாமம்.

பஸ்லவி

நினதருள்

ஞானம் தீதம்

உள்ளத் துறுதி தருவா யுன்றன்
பாரம் பரியம் பேண
பூமியில் நீபெறு நல்லிசை மேலாம்
பெருமிதம் மாணவர்க் கென்றும்
முயல்குவம் நீயுயர் வழிகள் முழுமன னெடுமகிழ் வாக
கொக்குவில் ஹிந்து நமதே.

பஸ்லவி

நினதருள்

ஞானம் தீதம்

ஆசிரியர் பேருமனை

தினைவாஞ்சலி

“நன்றி மறப்பது நன்றான்று நன்றால்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.”

இச் சஞ்சிகை இம்முறை கல்லூரியினுடன் தம் வாழ்நாளிற் பெரும் பகுதி யைக் களித்த பெரியோர்களினதும் இன்று நம்மிடையே இல்லாதவர்களினதும் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை அடக்கி இவர்கட்டு அஞ்சலி செலுத்தும் முகமாக வெளி வருகிறது. திரு. M. A. நடராசா அவர்கள் கொழும்பு மாநகரில் வதித்து வந்தாலும் எமது கல்லூரி இன்றைய நிலைக்கு வருவதற்கு 1944-ம் ஆண்டு முதலே அரும்பணியாற்றி வந்த பெரியாராவர்.

கொடைவள்ளல் திரு. E. கிருஷ்ணசாமி நம் கல்லூரியின் இன்றைய தோற்றத்திற்கு மெருகூட்டியவர். இவர்தம் இழப்பு எம் கல்லூரிக்கும் ஈழத்திற்கும் ஒரு பேரிழப்பாகும்.

எங்கள் ரீச்சர் திருமதி P. P. பார்க்ஸியம்மா, இவரை இன்றைய மாணவர்கள் அறியாவிட்டினும் பழைய மாணவ சமுதாயத்தினர் ஒருபோதும் மறக்கவேமாட்டார்கள். இவரிடம் ஆங்கிலம் கற்ற பலர் இன்று பெரிய எழுத்தாளர்களாகவும் திகழ் வதை நான் குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது.

ஆசிரியர் திரு. N. கிருஷ்ணசாமி 1-5-54 முதல் 15-2-68 வரை நமது கல்லூரியில் கற்பித்த மற்றேர் நல்லாசிரியன்.

ஸழத்திலே நடனத்துறையிலே தனக்கென ஓரிடத்தை வகுத்து ஏராளமான நர்த்தகிகளை எமக்கு உருவாக்கித் தந்த நடன ஆசிரியர் திரு. ஏ. சுப்பையா அவர்களை நாம் ஒருபோதும் மறக்கவே முடியாது.

இவர்கள் எல்லோரும் எமது கல்லூரிக்கு ஆற்றிய தொண்டிலை நாம் என்றென்றும் நினைவு கூருவோம்.

சஞ்சிகையின் கடமை

கல்லூரிச் சஞ்சிகையே எம்மைப் பழைய மாணவரோடும், கல்லூரி நலன் விரும்பிகளோடும் அவர்களை எம்முடனும் தொடர்புகொள்ள உதவும் அரும்பெரும் சாதனமாகும். கொக்குவில் இந்துவின் வளர்ச்சியை இன்று கல்லூரியில் பயிலும் மாணவரும், பெற்றேரும் மட்டும் ஆவலுடன் அவதானித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. சமவள நாட்டில் மட்டுமல்லாது உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழும் எம் பழைய மாணவர்கள் எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சியை என்றென்றும் அவதானித்த வண்ணமே இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் இன்றுவரை எம்முடன் கொண்டிருக்கும் தொடர்புகள் மூலம் அறியமுடிகிறது. அவர்களுடன் எமது கல்லூரி, தனது பெருமையையும் வளர்ச்சியையும் பற்றியெல்லாம் பேசிக்கொள்வது இச் சஞ்சிகையின் மூலமேதான் என்றால் மிகையாகாது.

வருடா வருடம் பங்களித் திங்களில் கல்லூரியின் சஞ்சிகை வெளிவர வேண் மும் என்ற பேரவாயினாற்றுன் இக்குறுகிய எட்டுமாத காலத்தில் மீண்டும் எமது சஞ்சிகை தங்கள் கைகளில் தவழ்கின்றது. இச் சஞ்சிகையைத் திரு M. A. நடராசா அவர்களின் நூபகர்த்த மஸ்ராகவும் வெளியிட்டு வைப்பதில் ஊக்கமும் உற்சாகத்தினையும் அளித்த கொழும்புவாழ் பழைய மாணவர் யாவருக்கும் குறிப்பாக திரு. எஸ் இரத்தினாப்ரகாசம் திரு S. S. இரத்தினசுபாபதி ஆகியோருக்கு எமது நன்றி என்றென்றும் உரித்தாகுக

சிந்திப்போமா!

“கற்றது ஒழுகு” என்பது எமது கல்லூரியின் குறிக்கோள். “கற்றது கைமண் அளவு, கல்லாதது உலகளாவு” கைமண் அளவுதான் நாம் கற்கிறோம். அதன்படி ஒழுகவாவது நமது மாணவர்கள் முற்பட வேண்டுமே என்று கருதியே நம் கல்லூரியின் முன்னேடிகள் “கற்றதொழுகு” என்ற இக்குறிக்கோளைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்கள்.

கல்வியைக் கற்கிறோம். கடைத்தெரு நாய்போல நம் மனதையும், செயலையும் அலையவிட்டுவிடுகிறோம் தமது செயல்கள் அத்தனையையும் எத்தனையோ சோடிக் கண்கள் பார்த்தவண்ணமே இந்கின்றன என்பதை மறந்து மறைந்தொழுகும் மாந்தர் பலர் நம்மிடையே உண்டு.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப் படும்.”

விழுப்பம் என்றால் சிறப்பு என்று பொருள். புழ், பெருமை, உயர்வு, நலம் எல்லாவற்றையும் தருவது ஒழுக்கம். ஆகவே, ஒழுக்கம் பேணப்பட வேண்டிய ரூபர். என்ன மடைத்தனம் என்று நாம் எண்ணக்கூடும். உயிர் போய்விடுகிற தாம். அதன்பின் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி ஏன் பேச வேண்டும். கிறிஸ்தியன் பானுட கண்டுபிடித்த இதய மாற்றிடு முறையாலோ, வேறு விஞ்ஞான முயற்சிகளின் மனிதன் என்றும் ஆனால், இழந்துபோன மாணம் மிட்டுக் கொண்டுவர எந்த போலும்.

மனிதனை மனிதனுக்குவதே கல்வி. நேர்மையுடன் ஒழுகல், அன்புடன் பழ உழைத்தல் ஆகியன உள்ளவனே மனிதன். இவைபற்றியெல்லாம் பாடங்களில் ஆங்காங்கே கற்கிறோம். கற்றபடி எத்தனை பேர் ஒழுகுகிறோம்?

“தன்னுடைய புத்தகங்களைத் தின்னத் தெரியாத வைத்தியகாரன் மனிதனே! என்று கறையான் நினைக்கிறது.”

— தாகர்.

Our Principal

எமது அதிபர்

Mr. M. Mahadevan, B. A. (Cey.), B. A. (Hons.) Lond., Dip. in Ed.

திரு. மா. மகாதேவன்

G. C. E. (A/L) இராப்போன் விருந்து 1976.

பிரதம விருந்தினர் திரு. M. V. தியாகராசா அவர்கள்

PRINCIPAL'S NOTES

We are dedicating this number as a memnto to Mr. M. A. Nadarajah, a distinguished Old Boy of our College, who is no more with us. He is one of the 'Veterans' among our alma mater. He retired with honours from Government Service, rising to the highest grade in the Finance Ministry as an accountant. A son of the soil of Kokuvil he always had the interest of his old school at heart. The past Principals of the school found him a tower of strength. He always kept an "open" house at Wellawatte for Committee meetings of the O. S. A. (Colombo Branch). He always treated us sumptuously to delicacies and a "Grand" tea. Though my Association with him was brief yet I was able to realise his sterling qualities of head and heart which have endeared him to all of us. May his soul rest in peace at the feet of Lord Shiva.

I should not fail to mention the untimely demise of Mr. E. Krishnasamy this year. Though not an Old Boy of the College, he is a well wisher of our institution and has donated a princely sum of Rs. 10,000 to our Building Fund. When I, along with the

Deputy Principal and some well wishers of the school met him at his house and explained our position, he donated us the sum mentioned above. Further he was a shining example to our students of a person who rose to great heights by scientific farming. His fame as a cultivator of the Grape Vine has spread through the whole Island. May his soul rest in peace at the sacred feet of Lord Shiva.

Kokuvil Hindu College Magazine, as promised in the last year's issue, has made its appearance on the due date. It is a happy augury for the future. Delving into the past, I came across "Kokuvil Mirror", College magazine published by the students in the early nineteen forties. I discovered there, the ardent desire of the Old students of that period to excel in the noble Art of expressing their ideas in black and white. Practice makes one perfect. We are giving our young generation of students the chance to think coherently and lucidly. This will stand them in good stead when they enter into the wider field of life later. The Magazine will also be of great help to our distinguished old students who can follow the growth

of their "Alma Mater" in different activities.

We are very happy to announce the happy tidings of the completion of the new storeyed block. The Library which was housed in the ground floor of the same block has been shifted to the second storey. Our Library is now housed in well-ventilated and spacious surroundings. It goes without saying that a well-equipped Library is a great asset to the College and in this respect we have built our Library over the years to such a position that it now occupies a prominent place among the Libraries of educational institutions of similar standing.

The 1976 N.C.G.E. results were released by the first week of February this year. Our students have fared well. One hundred and thirty six students are qualified to follow the HNCE Science course and 20 to follow the Commerce course. The new system of education has certainly made a great advance on the past system. We have introduced, in addition to those already existing, several new Pre-Vocational subjects such as Paper-making, Metal work, and Radio Technology. This caters to the diversified interests of our young students. They show great enthusiasm in studying these courses of study. However we

have to note that this year in our college no one has opted to follow either Social Sciences or Humanities or Aesthetic Studies. Most of the Parents want their children to follow Science and Commerce because they give them better chances to seek employment. But however that may be, we require future Citizens who have a balanced view of life and its creative aspects. I hope that this imbalance will correct itself, in the years to come.

The school and the community plays an important role in the growth of an educational institution. We are happy to note that in our case the community (P.T.A. and O.S.A.) is evincing great interest in our progress. Their unstinted help and advice has greatly facilitated me in carrying on the various onerous duties which naturally devolve on a Principal of a college. The completion of the three storeyed block was in a great measure due to the unstinted and splendid efforts made by the PTA and OSA in the collection of funds and in the supervision of the Building. In this respect I should be failing in my duty if I do not mention the timely financial help given by our M. P. and Political Authority, Mr. C. Arulampalam. The sum provided by him to our building amounts to one lakh and forty five thousand rupees.

எமது கல்லூரியின் கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கம் கண்ட திரு. எம். ஏ. நடராசா

“கொக்குவில் இந்துவாழ்க குழுவி
யாசிரியர் வாழ்க.
மக்களும் மனைவியோடும் மசிழ்ந்திடும்
கிராமம் வாழ்க.
தொக்கமாணவர் கொழும்பில்
தோற்றிய சங்கம் வாழ்க..”

என்ற பாராட்டிப் பாடப்பெற்றது, எமது கல்லூரியின் கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கம். எமது கல்லூரி முன் அள் அதிபர், ஆசிரியர் மற்றும் பழைய மாணவர் பலரின் கூட்டுறவோடு இச்சங்க தக்கைத் தோற்றுவித்தவர் பெரியார் திரு. எம். ஏ. நடராசா ஆவர். இவர் மறைந்து இரண்டு வருடங்கள் உருண்டோடிவிட்டன. பெரியார் எம். ஏ. நடராசா அவர் கலைப் பற்றி எமது கல்லூரிச் சஞ்சி கைக்கு ஒரு கட்டுரை எழுத வேண்டுமென்பது கல்லூரியின் பழைய மாணவரும், இன்றைய உதவி அதிபருமான திரு. அ. பஞ்சலிங்கம் அவர்களின் அன்புக் கட்டளை. திரு. எம். ஏ. நடராசா அவர்கள் என் தக்கையைப் போன்றவர். இவரைப் பற்றி எழுதும்படி எனக்குச் சங்தரப்பம் கிடைத்தமைக்குப் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

எமது கல்லூரியின் கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கம் கண்ட திரு. எம். ஏ. நடராசா அவர்கள் திரு. ஆறுமுகதாசருக்கும் அவரது இல்லறத்துணையியான செல்லாச்சிப்பிள்ளைக்கும் மகனுக 25-9-1905 இல் பிறந்தார். கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கம் பிறந்தது 1944இல். தோற்று விக்கப்பட்ட இடம் வெள்ளாயுத்தை இராஜ

சிங்க வீதியில் 48ஆம் இலக்கத்திலுள்ள அவரது இல்லமென்றே சொல்லலாம். திரு. எம். ஏ. நடராசா அவர்களையும் எமது கல்லூரியின் கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கத்தையும் பிரித்துக் கூறுவதென்பது இயலாத தாரியம். அவர்கள் கண்ட சங்கம், வெள்ளி விழா ஆண்டையும் கடந்து வளர்ந்து வருவதை நாம் அனைவரும் கண்டு பெருமையடைதல் வேண்டும்.

ஏங்கள் கல்லூரி தளிர்ந்தை பயிலும் காலத்து ஆசிரியப் பிரானை அமைந்திருந்த திரு. செல்லையா அவர்களிடம் கல்வி கற்ற மானுக்கர்களில் ஒருவர் திரு. எம். ஏ. நடராசா அவர்கள். பின்னர் இவர் மாழப் பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் மேற் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு, கணக்குப் பரிசோதனைத் திணைக்களத்தில் பரிசோதகராகக் கடமையாற்றினார். அப்போது அவரது நண்பர்களும் மற்றையோரும் அவரை அன்புகாரணமாக “ஒடிந்றர்” என அழைக்கலாயினர். அங்கிருந்து கணக்காளர் சோதனையில் சித்திபெற்று, திறைசேரி, காணி அபிஷிருந்தித் திணைக்களம், உணவுக்கட்டுப்பாட்டுத் திணைக்களம் ஆகிய திணைக்களங்களில் பிரதம கணக்காளராகப் பணிபுரிந்தார். எப்பக்கத்திலிருந்து உபத்திரவங்கள் ஏற்பட்டாலும், பொறுமையுடன் பொறுப்பை நிறைவேற்றி, தமது சகரக்களின் பேரன்பையும் மதிப்பையும் பெற்றார். அரசாங்கத் தில் அவரது சேவை தர்மமும், சகோதர

உணர்வும், சமத்துவமும், அன்பும் தழைக்க உதவுவேண்டுமென உணர்ந்து செயல்பட்ட செம்மல் இவர்.

இக்காலக் கட்டத்திலேயே தன்னால் இயன்றதைத் தன் சமூகத்திற்கும் ஆற்ற வேண்டும் என்ற மனவேட்டை இவரைச் சமூகத்தோடு தொடர்புபடுத்தியது. தன் இனச் சூழ்நிதிகுந்த சமூகத்திற்கும், குறிப் பாகத் தனது சொங்கக் கிராமமாகிய கொக்குவில் மக்களுக்கும் இவர் செய்த சேவைகள் அளப்பரியதாகும். அன்று “கொச்சைக் கொட்டில்களாயக் கிடந்த எமது பாடசாலை, இன்று முன்றடுக்கு மாளிகைகளாகப் பொலிவதற்குக் கால் ஜோராக, கொழும்பில் பழைய மாணவர் சங்கத்தை அமைத்தமையே இவரின் சிறப்பான தொண்டாகும். சங்கம் ஆரம்பித்த அங்கள் தொடக்கம் தனது இறுதி முச்சு உள்ளவரை சங்கத்தின் உபதலைவராகவும் பணியாற்றிச் சங்கத்திற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தவர் இவரே. கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கத்தின் உயிர்நாட்டியாக விளங்கிய பெரியார் எம். ஏ. நடராசா அவர்கள், எங்கள் பாடசாலையில் அதிபர்களாக மாறி மாறிப் பொறுப்பேற்ற அத்தனைப்பேருடனும் அன்போடு பழகி அவர்களுக்குப் பக்கபலமாகவும் இருந்துள்ளார் என்றால் மிகையாகாது.

சங்கத்தின் செயற்குழுக் கூட்டங்கள் அநேகமாக இவரது இல்லத்திலேயே கடைபெறும். அச்சமயம் அங்குவருபவர்களை அன்போடு “வாருங்கள்” “வாருங்கள்” என்று மலர்ந்த முகத்தோடு வரவேற்பார். சாந்தம் தவழும் புன்னகையால் அனைவரையும் வசீகரித்து அவர்களுடன் உரையாடுவார். அது மட்டுமா! அங்கு குழுமியோர் எல்லோருக்கும் சிற்றண்டியும் தேநிரும், ஒருமுறைதானும்,

தவறாது அளித்து ஆதரித்த அவரது விருந்தோம்பும் பண்பை எம்மால் எப்படி மறக்க முடியும்?

திரு. எம். ஏ. நடராசா அவர்கள் எங்கள் சங்கத்தில் இன்னும் எவ்வளவு ஈடுபாடுள்ளவராக இருந்தார் என்பதற்கு நான் நேரில் அனுபவ பூர்வமாக அறிந்த சில நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுவது சாலையும் பொருந்தும். 1960இல் எமது கல்லூரி முன்னால் அதிபரில் ஒருவராகிய திரு. ஹண்டி பேரின்பார்யகம் சேவையினின்று ஓய்வு பெற்ற சமயம் நாங்கள் அவரின் சேவையளை நினைவு கூரும் மலர்ன்றை வெளியிட்டோம். அப்போது எங்கள் சங்கத்தின் மதிப்பிற்குரிய உபதலைவர் அவர்கள் இருதயநோயால் பிடிக்கப்பட்டுக் கொழும்பு வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். நாங்கள் அன்றை வைத்தியசாலையில் சென்று கண்டு மலரின் முதற் பிரதியை அவர்களிடம் கையளித்தோம். அப்போது அவர் எங்கள் அரிய முயற்சியைக் கண்டு பிரமித்து, புளகாங்கிதம் அடைந்து, எங்களைப் பாராட்டி ஆனங்கள் கண்ணீர் சொரிந்து நின்ற காட்சி இன்றும் எமது கண்களில் அகலாது நிற்கின்றது.

திரு. சி. கே. கந்தசுவாமி அவர்கள் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி அதிபராகப் பொறுப்பேற்ற பொழுது எங்கள் சங்கம் அவருக்கு கொழும்புக் கோட்டையிலுள்ள வை. எம். சி. ஏ. மேல்மாடி மண்டபத்தில் இராப்போசன் விருந்தளித்துக் கொரிக்க ஆயத்தங்கள் செய்தது. திரு. எம். ஏ. நடராசா அவர்களை விருந்துபார வைபவத்திற்குத் தலைமைதாங்கும் படி ஏற்கனவே ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. மாடிப்படி ஏறி வைபவத்திற்குத் தலைமைதாங்குவது இவர் உடல்நிலைக்கு

உகந்ததல்வென வைத்தியர்கள் சொல்லி விட்டனர். வைத்தியர்கள் வாக்ஞையும் மீறி, தமது உடல்கிளையையும் பொருட்படுத்தாது, மாடிப்படி ஏறிவங்கு அன்றைய வைபவத்தில் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார் என்றால் இவர் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலும், அதன் கொழும்புப் பழைய மாணவர் சங்கத்திலும் வைத்திருந்த அன்றிற்கு நிகரோது!

ஒருநாள் அவர் வீட்டு வாச லுக்குக் கங்கை உடையிடுத்தத் தீர் எழைப் பிச்சைக்காரன் ஒருவன் வங்கிருந்தான். இவர் அவ்வேழைக்கு அன்ற வயிரூர் உணவு கொடுத்ததோடு, தனது நல்ல வேட்டியில் ஒன்றையும் எடுத்துச் சென்று கொடுத்தாராம். இதைக் கண்ணுற்ற இவரின் மகள் “அப்பா! இது என்ன சீங்கள் செய்கிறீர்கள்” என்று வினவ, “மகளே! சீங்கள் எல்லாம் என்னுடன்

வரமாட்டங்கள்; இதுதான் என்னுடன் வரும்” என்று கூறி மகளைத் தினைக்கை வைத்த பெரியார் மறநாள் இவ்வுலகி விருந்து மறைந்துவிட்டார். என்னே அதிசயம்!

அப்பழுக்கற்ற ஒழுக்கமான வாழ்க்கையும், எரிமையான நடத்தையும், ஆரவாரமற்ற போக்கும், உயர்ந்த பண்பும் கொண்டு விளங்கிய திரு. எம். எ. நடராசா அவர்களின் மறைவு கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிக்கும் அதன் கொழும்புப் பழைய மாணவர் சங்கத்திற்கும் பேரிழப் பாகும். இவர் எங்களை விட்டுப் பிரிந்து சென்றுவிட்டாலும் இவருடைய பெயரும் புதுமும் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி, கொழும்புப் பழைய மாணவர்களின் நெஞ்சை விட்டு நீங்கமாட்டாது. வாழ்க திரு. எம். எ. நடராசா அவர்களின் திருநாமம்; வளர்க் அன்னர் எமது கல்லூரிக்குச் செய்த தொண்டுகள்.

த. செ. நடராசா
உதவிக் கணக்காளர்,
கொழும்புத்திட்ட அலுவலகம்,
கொழும்பு.

வாழ்த்துகிறோம்

எமது பழைய மாணவருள் ஒருவரான கலாநிதி T. இராஜசுந்திரன் அவர்கள், எமது கல்லூரியில் வருடா வருடம் நடைபெறும் பேச்சுப் போட்டியில் முதலிடத்தைப் பெறும் மாணவனுக்குத் தங்கப் பதக்கமொன்றை அளித்து வருகிறார். இவர் கிறபான்மையினரின் பிரச்சினைகளை உலகறியச் செய்ய ஒர் ஆங்கில ஏட்டினை இங்கிலாந்தில் நடரத்தி வருவது மேச்சத்துக்கூடுது. அன்னாக்கு எமது நன்றியும் வாழ்த்துக்களும்.

OUR CONGRATULATIONS

We are glad to record that one of our distinguished old students Dr. K. Ramachandran, B. Sc. Eng., M. Sc., Ph. D., D. I. C., M. I. E., M. I. C. E., C. Eng., has submitted a paper on "Cycle Bases of Minimal Measure for the Structural Analysis of Skeletal Structures by the Flexibility Method" and this has been published in the Royal Society Proceedings of England. We congratulate him on his brilliant achievement.

M. A. NADARAJAH

Senior Vice-President — K. H. C., O. S. A. (Colombo)

Born: 25-9-1905

Died: 9-8-1974

"Will he please stand up for us to see who our new Assistant Secretary is?" said a voice from the front benches. It was at the annual general meeting of the K.H.C., O.S.A. (Colombo branch) in 1949 held at the Saiva Mangayar Kalagam Hall, Wellawatte. The late Mr. V. Nagalingam, the then Principal, presided, and Mr. S. K. Murugiah was Secretary. Mr. S. Ratnasabapathy was elected Secretary for the new term, and I was to be his assistant. I stood up for the members to see me, as I was new to Colombo, having left school only the previous year. The voice from the front benches was that of one of our Vice-Presidents, Mr. M. A. Nadarajah. Within four months of that meeting, the Secretary resigned, and it fell to my lot to be the Secretary de facto. Young and inexperienced though I was, I need not have worried. Mr. Nadarajah was there to ease the burden of office for me, with guidance, encouragement and advice, lending his own broad shoulders, whenever necessity arose. My association with him, born during this

time, grew over the years, and blossomed into fond affection. He had been my guide ever since, until death snatched him away.

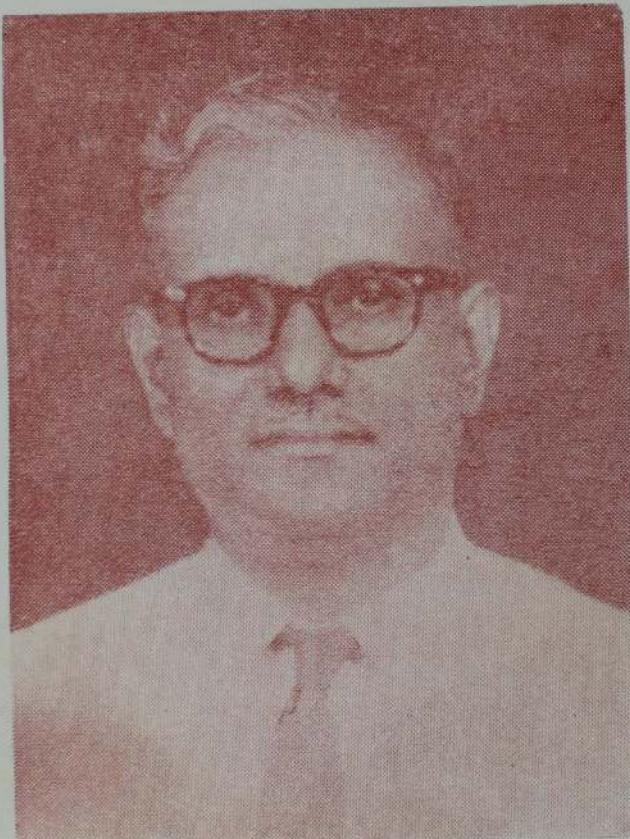
Kokuvil Hindu College was very dear to him. To work for its progress was his cherished ambition. With his quiet dignity, his amiable manners, his generosity of mind and heart, he inspired several young Kokuvilites in Colombo into selfless and dedicated service to the school. His home at 48, Rajasinghe Road, Wellawatte, was virtually the association's headquarters, and the fountain source of old student activity.

It was not that Mr. Nadarajah had all his education at Kokuvil Hindu College. It was his childhood years that he spent there, from 1911 to 1917, under the late Mr. E. Chelliah, the founder of the school. But such was his sentimental attachment to his village and the village school that gave him his early mental nourishment, that he took it as a life-long mission to serve Kokuvil Hindu.

சமர்ப்பணம்

கொழும்புவாழ் கொக்குவில் இந்துவின் பழைய மாணவர்கள்
எல்லோரையும் ஒருங்கு சூட்டிச் சங்கம் நிறுவிய
பெருந்தகை

திரு. M. A. நடராசா அவர்கட்டு.

திரு. M. A. நடராசா.

From Kokuvil Hindu, he moved on to Jaffna Hindu, where he had his schooling from 1917 to 1923. From there, he entered the University College, having won an Open Exhibition in Arts. Mr. C. Suntheralingam and the late Mr. S. A. Pakeman were amongst his teachers at the University College. Having passed his Intermediate examination in Economics in 1925, as an external student of the University of London, he took to Government employment. He served in the Audit Office so long that he was popularly known as "Auditor Nadarajah". Out of Audit, he was promoted as an Assistant Accountant in 1943. In the Accountants' service he progressed swiftly and rose to Class I in 1958. He was Chief Accountant of the Food Department when he retired from government service in December, 1961.

Except for a brief two years spent in Kokuvil after retirement, Mr. Nadarajah spent all his adult years, nearly fifty of them, in Wellawatte. But distance was no barrier. His heart was always in

Kokuvil, with its people and their school. While actively associating himself with the O. S. A. in Colombo, he also encouraged and assisted every succeeding Principal. The school concert staged in Colombo in 1945 was successful largely due to the valuable and dedicated efforts of people like Mr. Nadarajah, Mr. M. S. Thiruvilangam, Mr. S. Sangarasivam and Mr. S. K. Murugiah. Mr. Nadarajah was among those who accommodated a number of students and teachers in their homes during their stay in Colombo. Few people know the part played by Mr. Nadarajah in Colombo towards the success of the school carnival in Jaffna in 1950. He threw himself heart and soul into the other massive project launched by Mr. S. Handy Perinbanayagam in putting up a three-storeyed building for the school out of public funds. Mr. Nadarajah was also the cementing link that kept the occasional divisive forces in the Colombo O. S. A. together. His passing away in 1974 had left a void that is difficult to fill. The loss was indeed great, to the family. It was greater still, to Kokuvil Hindu.

S. Ratnapragasam

“எங்கள் கிருஷ்ணசாமி”

கிராட்டை என்றதும் அதன் பழச் சுவை, அழகிய தோற்றும் என்பன யாவரது மனத்திலும் தோன்றுவது இயற்கை. ஆனால் இந்று திராட்டை என்றால் — கிருஷ்ணசாமி, கிருஷ்ணசாமி என்றால் — திராட்டை என்னும் தொடர்பை மாறி மாறி விளைக்கத்தக்க விதமாக இடம் பெற்றுவிட்டார் எங்கள் கிருஷ்ணசாமி. இது உண்மை. இவரிடமிருந்து நாம் கற்க வேண்டிய நற்பண்புகள் பல. அவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை இங்கு விரித்துக்கூற வாய்ப்பின்மையால் சுருக்கமாய் வரைகின்றேன்.

தோற்றும் :

கிருநெல்வேலிப்பதியை பிறப்பிட மாய்க் கொண்டவர் “இலங்கைக் காவலர்” என்னும் சைவப்பெரியார். அன்றீரின் அருந்தவைப் புதல்வராய் 1922-ம் ஆண்டு அவதரித்தார் திரு. கிருஷ்ணசாமி. இவருக்கு ஒரு தமிழ் சிறிய குடும்பம். இனிய வாழ்க்கை, வாழ்க்கையில் இன்பதுநன்பம் ஏற்படுவது இயற்கையின் சியதி. இதற்கு அமைய சிறுவயதிலே அருமைத் தந்தை தாயரை இழந்தார் கிருஷ்ணசாமி.

கல்வி :

திருநெல்வேலி சைவ சித்தியாசாலையில் அவரும் நானும் கல்வி பயின்றோம். அப்பொழுது வகுப்பு ஐந்து. ஆசிரியர் திரு. சி. திருஞானசம்பந்தன். (இன்றைய முதுபெரும் தமிழ் எழுத்தாளானும், காந்தியக் கொள்கையாளானும்) அந்று பாரத தேசமெங்கும் சுதந்திரதாகம் பரவிய காலம். மகாத்மாவை தலைவராகக் கொண்ட வீர, தீர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள்

ஆசிரியர்மூலம் எம் இளம் உள்ளத்தில் நன்கு பதிந்து விட்டன. கிறப்பாகக் கிருஷ்ணசாமியரின் மன எழுச்சி தோன்ற பண்பட்ட காலம் அது. அவர் அப்பொழுதே தூய்மையான கதருடை, சைவாசாரப் போக்கு, சாதாரண வாழ்க்கை என்பவற்றில் செயல்பட்டார். கலைச்சினையில் பெருங்குப்பம் கொண்டதுடன் சித்திரத்துறையில் அலாதியான கைவண்ண முடையவராகி அதற்கான உயர்தரப் பரிட்சையிலும் சித்தியெய்தினார். ஆரம்பக்கல்விக்கான சைவவித்தியாசாலையும், மேற்படிப்பிற்கான நாவலர் சைவப்பிரகாச சித்தியாசாலையும் அவரின் சைவாசாரம், நல்லெலாழுக்கம் என்பவற்றிற்குப் பண்பட்ட விளைவிலங்களாய் அமைக்கன என்றால் அது மிகையல்ல.

தேசஞ்சாரமும் தொழிலும் :

பேச்சு, எழுத்து, விவேகம், யாவருடனும் அன்பாய்ப் பழகும் சபாவும் என்னும் திறமைகள் ஒருங்கமையப் பெற்றதன்மையால் அவர் ஈழநாட்டின் பல பாகங்களிலும் சென்று செவ்வனே வாழ்க்கார். இது மாத்திரமல்ல, பாரத தேசத்தில் பலவிடங்களிலும் பல வருடங்களாகச் சுதந்திரப் பறவையாகத் திரிந்து வாழ்க்கார். அங்கு கல்வி, சமய, அரசியல் துறைப் பெரியார்கள் பலரையும் சந்தித்துப் பழகி, இந்தியப் பண்பாட்டிலாரித் தினைத்தார். இது மட்டுமா? இல்லை. பொதுவுடையை நாடாம் ரூசியாவிற்கும் பல வருடங்களுக்கு முன் சென்று சுற்றுலா செய்துள்ளார். தன்மான உணர்ச்சியால் சுயமரியாத்தையை உயிராய்ப் போற்றியவர். இதனால் தமக்குக் கிடைக்கும் நன்மை

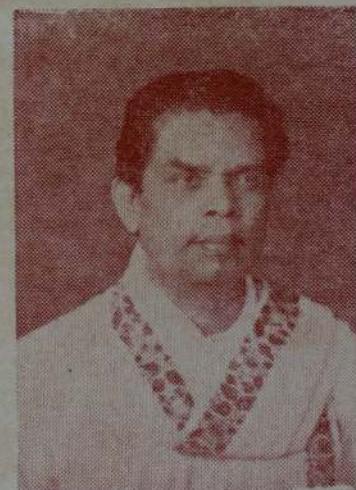
நினைவு கூருகிறோம் !

கொடை வள்ளலும், கல்லூரி நலன்
விரும்பிகளில் ஒருவருமாகத் திகழ்ந்த

திரு. இ. கிருஷ்ணசாமி

அவர்கள்.

எமது கல்லூரி நாட்டிய அரங்கிற்கு
எண்ணற்ற நர்த்தகிகளை உருவாக்கித்
தந்த முன்னாள் நடன ஆசிரியர்

திரு. ஏ. சுப்பையா

அவர்கள்.

களையும் பொருட்படுத்தாது தனது மனதுக்குச் சரியல்லாத செயலை, சரியல்லாத இடத்தைத் தாமாகவே விட்டு விலகி விடுவார்.

திருமணம்:

கலை உள்ளம் படைத்த சிலன் வாழ்க்கைத் துணையை நாடுவதிலும் புது மையைக் கையாண்டார். அழகு, அறிவு, ஒழுக்கம், பண்பாடு என்பன நிறைந்த கண்ணிகையாம் கமலாம்பிகையைத் தமதுவி வேயே துணைவிபாகக் கொண்டார். ஒரு மனி தனது பண்பாடும், புகழும் மேலோங்க அவனது பரம்பரை, சூழல், குரு, தொழில், வாழ்க்கைத் துணை என்பன முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. இவையினைத்தும் கிருஷ்ணசாமியருக்கு ஒருங்கமையபெற்றன.

நிலையான தொழில்:

மக்களால் விரும்பத்தக்க பல தொழில்திறமையும் இவரிடம் நிறைய உண்டு. அதிலும் அழகை ரசிக்கும் நோக்குடன் சூஞ்செடி, கொடிகளைப் பயிரிடுவதில் போர்வெமுள்ளவர். சுருங்கச் சொன்னால், சூமாதேவியின் ஆசி பெற்றுப் பயிர்களைக் காதலித்துப் பயிரிடுவதில் கைராசியுடையவர். இதே வகையில்தான் திராட்ஷைக் கொடிகளைப் பயிரிடுவதிலும் அலாதியான பிரியம் கொண்டார். முறைப்படி பயிரிட்டுத் தக்கபயனும் பெற்றார். தானும் முன்னேறி மற்றவர்களும் முன்னேற முன்னேடியாய் விளக்கினார்.

பரந்த மனப்பான்மை:

பணம் கீதடும் நோக்கம் மட்டும் உடையவராயிருந்தால் சாதாரண மக்களைப் போன்று அவரும் மிளாகாய், வெங்காயம்,

புகையிலை செய்கையில் ஈடுபட்டிருக்கலாம் அல்லவா? கமச்செய்கையில் ஒரு திருப்பு முனையைத் தோற்றுவிக்க முற்பட்டார். அதாவது நட்டம், நபம் என்பதைப் பொருட்படுத்தாது புதுஇனப் பயிரை, புதிய முறையில் பயிரிடவும் பயன்பெறவும் மனமுடையவரானார். பல்லாண்டுகாலம் தேடுவாரற்றுக்கிடந்த வெற்று நிலங்களையும், கலட்டு நிலங்களையும் பொன்சொழிக்கும் நிலங்களாக மாற்றும் புட்சியாளரானார். வேலையற்றிருந்த படித்த பல இளைஞர்களுக்கும், தொழிலரளர்களுக்கும் தொழில் புரிந்து வாழ வகைசெய்தார். என? யாழ்பாணக் குடாநாடெங்கிலும், அதற்கு அப்பாலும் திராட்ஷையைப் பயிரிடுவதிலும் பயனைப் பெறவதிலும் மக்களை ஊக்குவித்தார். பயிரிடுவோரும், பாவனையாளரும் பயன்டையத்தக்கதான் பல திட்டங்களைத் தயாரிப்பதிலும் பரிசோதனையிலும் ஈடுபட்டுக்கொண்டேயிருந்தார்.

பயிரேப்காரம்:

தமது சுயமுயற்சியினால் பெற்ற பணத்தை வகையறிந்து செலவு செய்வதில் திறமைமிக்கவர். புகழை விரும்பாது நீர் அறியாத வகையில் செய்த பணத்தைகளும், பொருநூதவிகளும் பல, அவற்றுள் ஒன்று எங்கள் கல்லூரிக் கட்டிடத்திற்கு அளித்த நிதி உதவி. (ரூ. 10,000/-). இவ்வித நற்பணிகளுக்கும் பல திட்டங்களைத் தீர்மானித்திருந்தார். ஆனால், அவை நிறைவேற்றமுன்னே எதிர்பாராத வகையில் அவர் அமரத்துவம் அடைக்குவிட்டார். அன்றாத புகழுடம்பு நிலைத்து நிற்கின்றது.

“ முயற்சி திருவினையாக்கும்.”

ச. காசிநாதன்
ஆசிரியர்

30 YEAR MEMORIES

MRS. P. P. BHARGAVIAMMA

MR. M. SINNATHAMBY

It is perhaps part of the imperfection of human life that, when the present is upon us and the future beckons, the past recedes further and further. It is like a long train journey. We halt now and then, speed at time or slow down, the colour lights of life turn red and green, signals go up and down, flags are waved and whistles are blown, and eventually the very track on which we travel keeps disappearing from our view behind. And so with memories that are not kept green. They linger afresh for a time. Then they become hazy and blurred. How many of us do have the time, the mood, the patience or inclination to summon up snatches of the distant past? To drift backwards in Time on a magic carpet of Memory, get into an imaginary pair of shorts, and go "back to school" and capture in mind that part of oneself that is submerged within us, never to be directly experienced again?

When I was asked to write this, I promptly sat on the magic carpet, and there I was in a classroom at Kokuvil Hindu over

thirty years ago. I went and sat for a while at the Form I "A" class, a little brat in shorts, along with a slightly bigger brat — just the two of us males in a classroom predominantly occupied with female creatures in pigtails and frocks. (And that is how, alas, long before I married my wife I learnt to put up with female domination!) Our class teacher was a female too, the most respected and feared female in Kokuvil, Mrs. P. P. Bhargaviamma herself. I cannot still figure out why my friend and I were shunted into an otherwise all-female class, when both the "B" and "C" divisions were all-male. But although the females outnumbered us, and at times giggled behind our backs, the situation was not altogether bad. Mrs. Bhargaviamma being a sensible female gave the two "offices" of the class to the two of us. My friend was the Monitor, while I was asked to take the portfolio of "Sanitary Inspector". You might wonder what sort of office that was. Well, believe it or not, part of my duties consisted of taking a good look at the girls' legs! I had to see that no

one came to the class with open, undressed wounds or neglected sores, and if anyone did, report the matter promptly to the class teacher. Mrs. Bhargaviamma's daughter was herself a student in the class, and it rebound to the credit of the class-teacher mother that the young lady was always spotlessly hygienic and never did I have occasion to report her.

At that time in Kokuvil Hindu, as a result of the initiative taken by Mrs. Bhargaviamma — let us refer to her as "Lady Teacher" because that was how she was known all her life at Kokuvil Hindu — every classroom had a cupboard full of English books, mostly A. L. Bright Story Readers. Now these books consisted of different grades, and each classroom stocked only the series appropriate to the class. May I say without any hesitation, that looking back in Time, the seeds of my future career as an English writer — journalist were planted by "Lady Teacher" at that very point in my boyhood life. It was she who first encouraged me to read outside the text books, and her daughter and I became such avid readers, that by the time I moved on to Form II, I had already completed reading not only the books in the Form I cupboard but those in the Form II one as

well, specially borrowed for the two of us by "Lady Teacher".

Mr. M. Sinnathamby who taught me Tamil in later years, was a different kind of personality. Full of vim and vigour, walking with a rhythmic spring in his gait, his thyroid "hump" at the nape of his neck bobbing up and down as he walked, just above the neckline of his national, he was a likeable "terror", in the classroom and outside. He always remained "M. S." to the students out of his earshot (we did not think it disrespectful to refer to him by his initials). He wore a thick gold ring in the third finger of his right hand, and while he taught I always made it a point to watch his right hand knuckles more than his face, because one was not sure when they would come down heavily on one's head with a hard knock. There were times when I managed to duck in time before the knock reached my cranium, but the alternative was worse when he grabbed my ear instead with a three-finger twist. The heavy ring made matters worse. But well-earned knocks and twists they proved to be, when I found myself in the Government Senior School Certificate Examination of December 1947 bagging a Distinction in Classical Tamil! (They had another paper called Modern Tamil considered less difficult.)

Well, both "Lady Teacher" and "M. S." are no more with us — the living. The latter was a son of the Kokuvil soil who spent 32 years of his active life in Kokuvil Hindu. The former, born, bred and educated in a different country, found her life mission in a totally different environment and became merged with it in a teaching career of 28½ years. Her mother tongue was not Tamil, but she acquired the necessary fluency and gave her spoken Tamil an attractive Malayalam drawl. She was the first graduate teacher to join Kokuvil, and by the time she left in 1957, she had left behind a symbolic image of a protective guardian and foster mother to a continuing bevy of girls year after year.

Both "Lady Teacher" and "M. S." had a passion for hard work, and solid dedication. In fact, "M. S." was a shining example of a teacher who continued to learn as he taught. A graduate, he passed his Bala Pandit and

Madura Pandit examinations during his teaching years.

It is of course foolish to live in the past, but it is certainly good therapy to re-live the past occasionally. Remembering past achievements and even the follies of youth, equips us in our future living days with a better sense of proportion, a cheerful sense of values and a steadier sense of values. When the wounds of adolescent injuries have got healed with the passage of time, not even the scars remain. One learns to laugh over them. Things which we thought important twenty, thirty years ago, seem so no longer. Others which we took for granted then, appear invested with greater significance now. These always happen when we recall to memory our old teachers who are dead and gone from us. But then good teachers never die. Some part of them continue to live in the thousands and thousands of students who had passed through their hands sometime or other.

S. Sivanayagam

வாழ்க்கை என்பது போராட்டம்
 வாழ்க்கை என்பது வெள்வி
 வாழ்க்கை என்பது கடல்
 புண்ணில்லாத போராட்டம் இல்லை
 தீயில்லாத வெள்வி இல்லை
 புயவில்லாத கடல் இல்லை.

— சுவாமி ஸ்ரீ வெங்கடேசர்.

திருமதி P. P. பார்கவியம்மா B. A.

1940-ம் ஆண்டுக்கு முன் தற் கோதைய கொக்குவில் இந்துக் கல் அரி “கொக்குவில் சைவ ஆங்கில வித்தியாசாலை” என்ற பெயரில் வழங்கி வந்தது. ஏறத்தாழ 1926-ம் ஆண்டளவில் கொக்குவில் சைவ ஆங்கில வித்தியாசாலையின் கிளையாகத் தனித் தமிழ்ப் பாடசாலை 1-ம், 2-ம், 3-ம் வகுப்புகளை உள்ளடங்கியதாக இயங்கியது. இவ்விரு பாடசாலைகளும் ஆண்பிள்ளைகளும், பெண் பிள்ளைகளும் படிக்கும் கலவன் பாடசாலைகளாக இயங்கின. கலவன் பாடசாலைகளில் பெண் ஆசிரியை ஒருவராவது இருக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கக் கட்டளை. ஆனால், தனித் தமிழ்ப் பாடசாலைக்குப் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியை ஒருவரை நியமனஞ்சு செய்ய வசதி ஏற்பட்ட போதி மூலம் ஆங்கில வித்தியாசாலைக்கு சிரந்தர மாத ஓர் ஆசிரியையைத் தெரிந்து கொள்வது கஷ்டமாக இருந்தது.

அயலாரில் உள்ள ஆங்கிலங் கற்பிக்கக்கூடிய பெண்கள் கொக்குவிலில் படிப்பிக்க அஞ்சியும் மறுத்தனர். என, “கொக்குவிலைக் கண்டாற் கொழுவல், கொழுவிக் கொண்டால் இழுவல்” என்பது நாட்டுப் பழமொழி. உண்மையை அயல்கிராமத்தவர் அறிந்தில்லை. எனவே சூல், கொக்குவிலுக்குள் வந்து சேர்ந்து விட்டால் கண்ணைக் கண்ணிமை காப்பது போலக் காத்துக் கொள்வது கொக்குவிலின் சிறந்த குணம். ஆகவே, எது விதத்திலும் ஒரு நல்ல பெண் ஆசிரியை ஒரு வரைக் கொக்குவிற் பள்ளிக்கூடம் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்த விலையில் வேறு வழி

கிடையாமல், அப்போது தலைமை ஆசிரியராகவிருந்த திரு. மு. கார்த்திகேசு அவர்கள் முனைமைக்காரரின் அனுமதியேடு ‘சென்னை இந்து’ (Madras Hindu) என்ற புதினத்தாளில் ஒரு பெண் ஆசிரியைத் தேவையெனப் பிரச்சாரங்களைத் தாங். அதன் பயனாக மனுச்செய்தவர்களை நேர்முகமாகக் கண்டு ஒருவரைத் தெரிந்து தரும்படி அக்காலத்தில் “யாழிப் பாணம் இந்துக் கல்லூரி” த் தலைமையாசிரியராக இருந்த திரு. வெங்கடராமன் அவர்கள் வேண்டப்பட்டனர். அவர்தெரிந்து தகுந்தவராகக் கண்ட ஆசிரியையே திருமதி பார்கவியம்மா. அவர்யாழிப்பாணம் வரும்பொழுது விவாகமாகாத பெண். பின்னர்தான் விவாகமானார். அவர்தான் கொக்குவில் சைவ ஆங்கில வித்தியாசாலையில் நியமிக்கப்பெற்ற முதலாவது பட்டதாரி (B. A.). அவருடைய நாயகன் திரு. மாதவம்பிள்ளை M.A., B.L. அவர்களுக்கு இரு புத்திரர்கள், திருமதி பத்மாவதியும், திரு. சந்திரசேகரனுமாவர்.

இனி, திருமதி பார்கவியம்மாவின் வருகைக்கு முன் பெண் ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றியவர்கள் சில மாதங்களுக்கு வேலைபார்த்துவிட்டுப் போய்விடுவது வழக்கம். ஆகவே, திருமதி பார்கவியம்மாவே சிரந்தர ஆசிரியையானார். அவரை மாணவரும் ஆசிரியர்களும் ‘ரீச்சர்’ (teacher) என்றே அழைப்பார்கள். அவர்தான் ஒரை ஒரு ‘லேடி ரீச்சர்’ (lady teacher). அதனாலே அவருக்குப்பின் எத்தனை பெண் மூச்சியைகள் வந்து சேர்ந்து கடமையாற்றியபோதும், (teacher) ‘ரீச்சர்’ என்றால் திருமதி பார்கவியம்மாவைபே-

குறிக்கும். அவருக்கு இங்கு வந்தபொழுது தமிழ் பேசவாவது எழுதவாவது தெரியாது, ஆகவின் அவர் படிப்பித்த வகுப்பு களில் ஆங்கிலத்தான் புழக்கியது. அவர் சினக்குவதும் ஆங்கிலத்தில்; பின்னோகள் மற்றுமோழி சொல்வதும் ஆங்கிலத்தில். சில வருஷங்களுக்குள் அவர் தமிழை எழுத வும் வாசிக்கவும் பழக்கொண்டார்.

அவர் ஆசிரியயாகக் கடமையைச் செல்வதே நடாத்தி வந்தார். பெண் பின்னோகளின் ஒழுக்கத்தையும் நடைமுறை களையும் கண்காணித்து வந்தார். 1940-ம் ஆண்டுவரை 8-ம் வகுப்பு வரைதான் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. அதன்பின், மாணவர்கள் (ஆண்கள்) மாழப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிக்குக் கல்வி கற்கப்போவது வழக்கம். ஓர் ஆசிரியரின் திறமையை மாணவர்தான் சரியாக மதிக்க முடியும். அவரிடம் ஆங்கிலம் கற்றுச் சென்றவர்கள் இலக்கண வரம்பு கடவாமல் ஆங்கிலம் எழுதவும், பேசவும் தெரிக்கிறந்தார்கள். இதைப் பழைய மாணவர் வாயிலாக இக்கட்டுரையாளர் அறிந்தார். எனவே, அவர் தமிழ்வைச் சிரத்தை யோடு கற்பித்தார் என்பது புலனுயிற்று. அவர் அந்தக் காலத்தில் மாணவரின் பயிற்சிக்காக நடத்தப்பட்ட மாணவர் கல்விக் கழகத்துக்குத் தலைமை தாங்கி, பின்னோகளை வழிப்படுத்தினார்.

பள்ளிக்கூடத்தில் பல ஆண்டுகளாகப் பெண்பின்னோகளை நல்லொழுக்கத்தைப் பின்பற்றி நடக்கச் செய்வதில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்தார். இந்திய சைவப் பண்புக்கு அமைந்த பழக்க வழக்கங்களையே மாணவருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார். அதனால் பெற்றேர் தங்கள் வளர்க்க பெண்பின்னோகளைத் தாய்போற்கவனிப்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பி வந்தார்கள். பல ஆண்டுகளாகக் கல்லூரி ஆசிரியராக இருந்துமன்றி, கொக்குவில் கிராமவாசி

களில் ஒருவராக, சமூகத்தில் வாழ்ந்து கிராம மக்களின் இதயத்தில் இடம்பெற்று விட்டார்.

இன்பு 1940-ல் பள்ளிக்கூடம் தரம் உயர்த்தப்பட்டு, “கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி” எனப் புதுப்பெயர் கொண்ட பொழுது பல திறப்பட்ட மாற்றங்களும் எழவரியன. மேலைத்தேச நாகரீகத்தால் கட்டுப்பாட்டின் எல்லையை மீறி, ஏனைய பள்ளிக்கூடங்கள் போல ஆசிரியமானவை போக்கில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. திருமதி பார்க்கியம்மாளின் பேராக்கு எல்லாருங்கும் பிடித்ததாக இருக்கவில்லை. எது நடந்த போதிலும் திருமதி பார்க்கியம்மா தம் கொள்கையை மாற்றுது ஏனைய ஆசிரியை களுக்கு எடுத்துக் காட்டாவதும், ஒரு தாய்போல் ஏனைய ஆசிரியைகளால் மதிக்கப்பெற்றவராயும் வாழ்ந்து 28 ஆண்டுகள் சேவை புரிந்ததின் 1957-ல் ஒம்பு பெற்றுத் தம்முடைய சொந்த ஊருக்குச் சென்றார். அவர் மலையாளத்தில் செங்களூர் என்னுங் கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். அவருடைய இரு பின்னோகளும் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர்கள். பெண்குழந்தை பத்மாவதி, ஆண்பின்னோ சங்திரேசுகரன். இவர் சென்னையில் கல்வி பயின்று B.Sc., M.L. ஆகி உத்தியோகமாகியிருக்கிறார். மகள் பத்மாவதி தம் கணவரோடு Zambia இல்லாகிக்கிறார். திருமதி பார்க்கியம்மா தம் கணவரை 17-4-1967-ல் இழந்தார். பின் 1-5-1975-ல் தாம் காலமாயினார். மகன் எழுதிய கடிதத்தில் ஒரு குழிப்புக் காணப்பட்டது. திருமதி பார்க்கியம்மா தன்னைக் கொக்குவிலுக்கு ஒரு முறையாவது அழைத்துச் செல்லும்படி கேட்டிருந்தார் என்றும், அதைத் தான் செய்யத் தவற்ய குற்றம் தன் மனத்தை உறுத்துகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆபி, கொக்குவிலைக் கண்டால் கொழுவல், கொழுவிக் கொண்டால் இழுவல்’ என்பது இதுதான்.

அவர் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக,

க ஆசிரியர்

பாரதி கண்ட சமுதாயம்

பாரதி புதிய தமிழகத்தின் “விடி வேண்டுமெனச் சங்கநாதம் செய்தார். இத் தூடன் நின்றுவிடவில்லை. நாம் என்ன கோழை களா? அல்லது வெள்ளையரிலும் தாழ்ந்தவர் களா? சிறைச்சாலை துப்பாக்கிலிலை எல்லாம் என்ன செய்யும் அஞ்சவேண்டாம்.

“அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமில்லையே உச்சிமீது வாளிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும் அச்சமில்லையே”

என்ற வீரக் குரல் முழக்கி மாக்களுக்கு இருந்த திகிலைத் திமுட்டியும் சாம்பராக்கி னர். புறப்படுங்கள் போருக்கு. விடுதலை, அதுவே விமோசன வாசல் என்று பதங்கிக் கிடந்த பாரமர மக்களை உணர்ச்சியூட்டிய பெருமை பாரதிக்கே உரியதாகும்.

“நாட்டை நாசமாக்கும் ஜாதித்துவேஷம் இருக்கிறதாது எனக் கூறினார். பாடினர்: ஏழை பணக்காரர் வதனத்தைப் பார்த்தார்.

“ஏழை என்றும் அடிமை என்றும் எவருமில்லைச் சாதியில்”

என்ற இதயாலியை உலகறியக் கூறினார். இன்தத்துவேஷம் பிடித்து, இரத்தவெறி பிடித்து ஆட்சி செய்த வெள்ளையர்களுக்கும் தங்களையிட உயர்ந்தவர்கள் இல்லை என எண்ணிப் போற்றும் பார்ப்பருக்கும் பகிரங்கமாகக் கூறினார். என்ன?

“பார்ப்பானை ஜூயர் என்ற காலமும் போக்கே காஞ்சிக் கொடுமைகள் சொல்வார் - அதில் தாழ்வென்றும் மேல்என்றும் கொள்வார் நிதிப் பிரிவினை செய்வார் - அங்கு நித்தமும் கண்டைகள் செய்வார்”

மழுகை பேசும் சிக்ஞாஞ்சிரு குழந்தைகளினுள்ளத்திலே திண்டாமை என்ற கொடிய விஷத்தை வளரவிடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் “காஞ்சிகள் இல்லையடி பாப்பா - குலத் தாழ்க்கி உயர்க்கி சொல்ல பாவடி”

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்ற வாளினும் நவிசிறந்தனவே”

என்று பாடி பாட்டாளி மக்களையும் பாமர மக்களையும் தூண்டிவிட்டார். விடுதலை

என்று பாப்பாக்கு அறிவுறுத்துகின்றார். வர்ணங்கள் வேற்றுமைப்பட்டால் அதில் மாணிடர் வேற்றுமையில்லை. சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம். அன்புதன்னில் செழிக்கலாம். சாதியில் சமூகம் சீரழியும். அன்பினால் வையகம் செழிக்கும் என்றார். பாரதியார். அவர் கருத்து உலகுக்கோர் புதுமை.

சிகரி பாரதி தமிழ் கலாச்சாரத்தையும் பண்பையும் அழிக்க முயல்கிறார்கள். இது சுலபமான காரியமல்ல. இலங்கையிலும் பாரதி தமிழ் பூத்துக்குலுங்கும் நன்னள் வெகு தூரத்திலில்லை. மிக அண.....

மஞ்சாட்சரம் யசோதா
10A (H. N. C. E.)

“போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யும் மருந்து”

நாம் நமது வாழ்க்கையிலிருந்து பெறும் அறிவு அனுபவ அறிவெனப்படும்: நூல்றிலை விட அனுபவ அறிவே சிறந்தது. நம் முன்னேர்கள் பண்பட்ட வாழ்வு நடத்தியவர்கள். அவர்களாலும் பழுத்த வாழ்விலிருந்து பிறந்து தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் மொழிகளே பழமொழிகள். அவைகள் அறிவுறுத்தும் அரிய கருத்துக்கள் நாம் நல்வாழ்வு வாழுத் துணை செய்வன. நாம் அணைவரும் நல்வாழ்வு வாழுவும் இன்பமாக இருக்கவுமே விரும்புகின்றோம். விரும்பி இடையருது முயல்கின்றோம். ஆனால் நம் மில் மிகச் சிலரே இன்பத்தை அடைகின்றனர். காரணம் என்ன? இன்பத்திற்குரிய காரணம் புறத்திலென்றி நமது அகத்திலே இருப்பதுதான். இன்பத்திற்குரிய காரணத்தை அகத்தே பெற்றவர்கள் இன்பவாழ்வு நடத்துகின்றார்கள். இதுவே இப்பொன்மொழி தரும் பேருண்மை.

பொருளிலார்க் கில்வுலகம் கீலை என்று கருதும் பலர் பொருள் தேடுவதிலேயே வாழ்நாள் முழுவதையும் செலவழிக்கின்றார்கள். இரவுபகலாக எண்ணிலை எண்ணிலைத் திட்டமிடுகின்றார்கள். உணவையும் உறக்கத்தையும் சுருக்கிப் பணத்தையே உயிரென மதித்துப் பாடுபடுகின்றார்கள் நாம் தேடிய செல்வத்தைக் கண்ணும் கருத்துமாகக் காக்கின்றார்கள். தக்கவழிகளில் முதலிட்டுப் பெருக்கு

கிறார்கள். தாங்கள் கருதிய பெருந்தொகைப் பொருள் சேருமளவும் சோரமாட்டார்கள். சுற்றுத்தவர் துன்பத்தைத் துடைக்கமாட்டார். தமக்குப் புகழுண்டாக நடக்கமாட்டார். முதுமை வந்ததென்றும் ஒயமாட்டார். மரணம் வந்ததென்றும் சாயமாட்டார். அந்தோ அவர்கள் தாம் கருதிய பொருளினைப் பெற்றிருமல்லர். ஒரு சணப் பொழுதாவது இன்பம் உற்றிருமல்லர். பல்லாண்டு வாழ்ந்து பல்லாறு உழன்று பயனற்ற வாழ்வு கண்டாரன்றித் தமக்கும் பிறர்க்கும் ஒரு பயன் கண்டாரல்லர்.

மனநிறைவற்று ஈயாது பொருள் தேடு பவனின் செல்வத்தைத் தாயத்தார் கவர முயல்வர்; கள்வர் கவர்ந்து செல்வர். இவ்வாறு தேடிய பொருளை அனுபவியாது இழப்பவன் தேனீ போலத் துயருறுவான். அந்தோ பிறர் கவர்ந்தனுபவிப்பதற்காய்ப் பொருள் தேடுபவரின் மதி எனவே!

மக்களுக்கு மனநிறைவு உண்டாகாத மைக்குரிய காரணம் யாது? எல்லா நிறைவுமிருந்தும் மனநிறைவொன்றில்லாமையால்லன்றே மனி தன் வாழ்வு பாழாகின்றது. ஒருவனது மனநிறைவைக் குலைப்பது அவன் தன் நிலையையும் பிறர் நிலையையும் ஒப்புநோக்குமியல்பே. செல்வத்தில் இச்சையுடையவன் பெருஞ்செல்வனையே மதித்து

அவன்போல் ஆவதற்கு அல்லும் பகலும் கணவு காண்கிறுன். புகழில் விருப்புடையோன் ஒரு பெரும் புகழாளனைத் தன் இலட்சிய புருட்டுக்கு கருதுகிறுன். கல்வியில் நாட்டமுடையவன் தான் மதிக்கும் ஏற்றுன்போல உயர்க்கற்பணை செய்கிறுன். இவ்வித ஒப்புநோக்கு ஒரு வணை உயர்த்த வல்லதே ஆயினும் செல்வர்க்கு உகந்ததன்று ஏன்? செல்வத்திற்கு எல்லையில்லை. செல்வம் முற்றவத்தான் வருவது. முயற்சியான் வருவதன்று என அறநூல்கள் கூறுகின்றன. அவிஞர்கள் அவ்வண்மை மனத்துட் கொண்டுள்ள பொருளோடுள்ள நிறைவு பெற்றிருப்பர்.

தேடிய செல்வம் போதுமென்ற மன நிறைவு வேண்டும். ஆனால் ஏற்ற கல்வியில் போதாது என்ற மனக்குறை வேண்டும். செல்வம் பெருகுத்தோறும் அதைப்பற்றிய கவலையும் பெருகும். கல்வி நிறையும்தோறும் அதனாலாம் இன்பழும் நிறையும். அதனால் முன் பொருள்நிலையில் போதுமென்ற மன நிறைவு இன்றியமையாதது.

மனிதனுக்கு அறமும் இன்பழுமே வாழ்க்கையிலடையும் பயன், பொருள்களும். பொருளானது அறத்தையும் இன்பத்தையும் அடைய ஏதுவான கருவி. இதையறியாத

வர் பொருளை மாத்திரம் தேடி அறத்தை யும் இன் பத்தையும் கைவிடுகின்றனர். பொருளாசை பிடித்த ஒரு வன் தான் தொட்டதெல்லாம் பொன்னாக வேண்டும் என்று வரம் பெற்றார். அதன் பயனாக அவன் தொட்ட உணவு பொன்னையது. அதனால் உணவின்றி வருந்தினான். உடை பொன்னையது; மானமிழந்தான். அவன் பொன்னைசை தன்னுயிர்க்கே பொல்லாத தெனக் கண்டான். மீண்டும் கடவுளை இரந்து மன நிறைவொன்றையே வேண்டி மகிழ்வுற்றார். அவனைப் போன்ற ஆசைப்பேய் பிடித்தோர் இன்னும் பலருளார்.

போதுமென்ற மனநிறைவுடையவன் பொருளாசை யில்லான் என்பது மாத்திரமானாலும் பொருமையுமில்லை. ஆனால் அனுதாபம் உள்ளான். தன்னலம் பாராது மன்னுயிர் அனைத்தையும் ஓம்புவான். மனநிறைவுடையவன் ஒருவனே அறம், பொருள், இன்பம் முன்றையுமடையவன். ஆகவே எல்லோரும் மக்களாக வாழுவேண்டுமானால் மனநிறைவொன்றையே தேடி அதனைப் போற்றி வளர்க்கவேண்டும்.

“செல்வமென்பது சிந்தையின் நிறைவே.”

மதிவதனி நஸ்லையா

84

உண்மை உள்ளாம்

நெற்றி வியர்வையாலும், உண்மையின் உயர்வாலும் முன்னேறிய கிராமம் ஒன்றில் ராமு என்ற அநாதைச் சிறுவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவனது தாய், தந்தையர் சமீப காலத்தில்தான் இறந்தார்கள். இவன் தனது உணவிற்குக் கூட கஷ்டப்பட்டான். அந்நேரத்தில் அக்கிராமத்திற்கு ஒளிவிளக்காக சோமசுந்தரப் பெரியார் ஒருவர் வந்தார்.

அவர் அக்கிராமத்திற்கு வந்தபோது வழி தெரியாமற் திண்டாடினார். அப்போது ராமு அவருக்கு வழிகாட்டி உதவினான். அதைப் பார்த்த இப்பெரியார் ராமுவை விரும்பி, அவனிடம் மேலும் பல நற்குணங்கள் இருப்பதைக் கண்டார். அவர் அவனது வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அறிந்தார். எனவே, அவர் அவனை தன் வீட்டில் வளர்க்க விரும்பினார்.

ராமுவும் அகற்கு ஆட்சேபிக்கவில்லையான படியால் ராகுவை தன்னுடைய பட்டினத் திற்கு கொண்டு சென்று அவனை படிப்பித் தார். இப்பெரியாருக்கு ஒரேயோரு மகன் இருந்தான். அவன் பெயர் ரகு. ரகுவும், ராமுவும் ஒன்றாகவே பாடசாஸ்கு சென்றார்கள்.

ரகு பாடசாஸீ விட்டதும் தன் சக நண்பர்களுடன் சீட்டாடிவிட்டுத்தான் விட்டிற்குத் திரும்புவான். ராமு வீட்டிற்குச் சென்று கவனமாகப் படிப்பான். ஒவ்வொரு வருடத்திலும் நடக்கும் இல்லப் போட்டியிலும் ராமு முன்னுக்கு நிற்பான். ஒவ்வொரு ஆண்டிறுதிப் பரீட்சையிலும் முதல் மாணவனுக்குத் தேறுவான் இப்படி எல்லாப் பரீட்சையிலும் வெற்றியடைந்து, பல்கலைக்கழகம் சென்று மிக உயர்ந்த உத்தியோகத்திலிருந்தான். ரகு படிப்பில் குறைந்தவனுக்கு, கெட்டவர்களோடு சேர்ந்து கெட்டவனுக்கு வாழ்ந்தான். இப்படியிருக்கும் காலத்தில் ராமுவை ஆதரித்து வந்த சோமசுந்தரப் பெரியார் காலமானார். இவர் காலமானதும் ரகு. ராமு கை வீட்டை விட்டுத்தாரத்தி வீட்டையும் விற்று கெட்டவர்களுடன் சேர்ந்து மேலும் கெட்டுப்போய் வற்றியலும் வாழ்ந்தான். வீட்டையும் விற்றதும் இருக்க இட

மின்றி புகையிரத நிலையத்தில் படுத்துறங்கினான். பகல் வேளைகளில் தெருத்தெருவாய் திரிந்தான். அவன் கையில் பணமிருக்கும் போது அவனுடன் இருந்த நண்பர்கள் எல்லோரும் இப்போது அவனை விட்டுப்பிரிந்தார்கள். ரகு இப்போதுதான் தன் தவறு கணாப் புரிந்தான். ஒரு நாள் ரகு பசிக்கணாப் பால் ஒரு தெருவில் தள்ளாடி வந்து கொண்டிருக்கும் போது அவன் பின்னால் வந்த கார் ஒன்று அவனை மோதியது. அக்காரின் பின்னால் வந்த ராமு அவனைக்கண்டு ரகுவை உடனடியாக ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்றான்.

ரகு கண்விழித்துப் பார்த்தபோது, ராமு தன்னுடனிருப்பதைக் கண்டான். விபத்தில் நன்றாக ரகுவின் குருதி போயிருப்பதால் ரகுவிற்கு குருதி போதவில்லையென்டாக்டர் கூறினார். ராமுவின் குருதியை எடுத்துப் பரிசோதித்த டாக்டர் ராமுவின் குருதி ரகுவிற்குப் பொருந்தியது. எனவே ராமுவின் குருதி ரகுவிற்கு கொடுக்கப்பட்டது. இதினிருந்து ரகு திருந்தினான். ராமுவின் நற்குணத்தைப் போற்றி அவனுடன் சேர்ந்து வாழ்வானான்.

ஈ. ஜெயலட்சுமி

9 B

அந்பு

உலகம் வாழ்வதற்கே முதற்காரணமாய் அமைந்தது அங்பு. புத்தர் கால் ஒடிந்த ஆட்டிற்காக கண்ணீர் விட்டார். காந்தியாடிகள் தேசப்பற்றினால் உண்ணுவிரதம் இருந்தார். ஆபிரகாம் விங்கன் செய்த அரும் பெரும் அற்புதம் அன்பில் தான். இப்படிப்பட்ட பெரியோர்கள் இறந்து விட்டாலும் அவர்களின் புகழுடம்படி இன்னும் இறக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் உலகத்தின்

மீது வைத்த அன்பே இந்த அங்பு பல வித வடிவமெடுத்து உலகிலே நடமாடுகிறது.

தாய், சேய் மேல் அங்பு செலுத்துவது “பாசம்” எனப்படும். பாசம் அன்பின் முக்கியமான வடிவம். பாசம் எதையும் செய்ய வல்லது. அது ஆயுதத்தைக் கண்டாலும் பயப்படாது. வாலிபப் பருவமடைந்த ஆண்

ஒரு பெண்மேல் அன்பு கொள்வது காதல் எனப்படும். இதுவும் ஒரு அன்பின் வடிவம். சலீம் அனார்க்கிலிது அளவு கடந்த காதல் கொண்டு ஈற்றில் அவள் கிடைக்காமல் போகவே அவளையே நினைத்து உயிர் துறந்தான். தன் அருடுமைக் காதலி இறந்தத னால் தாழ்மஹாஸியே நிறுவினான் சாஜ் ஹான். சகோதரர்கள் இருவரிடையே ஏற்படும் அன்பு பாசம் எனப்படும். இப்படியான பலவகை உருவத்துடன் உலகில் அன்பு ஒற்றுமையை வளர்க்கிறது.

பாரி வள்ளவின் பெருந்தன்மையே ஒரு சிறப்புக்குச் சான்றாகும். முல்லைக்கொடி படர்வதற்குத் தன் தேரையே கொடுத்த பாரியின் அன்பை என்னவெனக் கூறலாம்! சாக்கிரட்டில் இறக்கும்வரை உலகத்திலே

யுள்ளவர்க்கு அன்புப் போதண்ணோச் கூறி அர். கண்ணப்பநாயனார் கடவுட் பக்தியினால் தன் கண்ணோயே இழந்தார். அன்பு உள்ளவனே உலகத்திலே வாழுத் தெரிந்த வள். இன்பங்களை அனுபவிக்க இயலாதவர் கருக்கு அன்பு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டி. அதுமட்டுமல்ல உலகத்திலே பெயருடனும் புகழுடனும் வாழ்பவர்கள் கைக்கொண்டது அன்பே. துண்பஞ் குழும் நேரம் அன்பு கருணை காட்டும். பாசம், காதல், பக்தி. நட்பு ஆகியவைற்றில் ஒன்றைக் கடைப்பிடிப்ப வர்களது உள்ளங்கள் என்றும் இன்பத்தை அனுபவிக்கும்!

அன்புதான் உலக மகா ஜோதி!
அன்புதான் உலக மகா சக்தி!!
அன்புதான் சமுதாயம்!!

4. உதயகுமார்

7 E

உள்நாட்டு விவசாயமும் நிலச் சீர்திருத்தமும்

இலங்கை விவசாய பொருளாதாரம் என்ற அளவில் விவசாயத்துறை தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களுக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்புகின்றது. விவசாயிகள் குடும்ப முறையினை உற்பத்திப் பயிர்கள் விவசாயக் கடன், நிலச் சீர்திருத்தம், உற்பத்தித்திறன், நீர்ப்பாசனம் போன்ற பல அமசங்களுக்கும் மிகக் கூடுதலான முக்கியத்துவம் கொடுப்புகின்றது. விவசாயத்துறை என்னும்போது ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் பெருந்தோட்டத்துறை முக்கியத்துவத்தினைப் பெறுவதனைப் போன்ற உள்நாட்டுத் தேவையின் அடிப்படையில் உள்நாட்டு விவசாயத்துறையும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இலங்கையில் 1972-இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்ட நடவடிக்கைகள் உள்நாட்டு விவசாயத்துறையைப் பெருமளவிற்கு மாற்றியுள்ளன.

உள்நாட்டு விவசாயத்துறை என்னும் போது பெருந்தோட்ட விவசாயம் தனிர்ந்த பிறவிவசாயத்துறை முழுதனையும் உள்ளடக்கணால் இது பெரும்பாலான காரணங்களை உள்ள அடக்கியதாக உள்ளது. 80% மக்கள் கிராமியத் துறையிலும் குறிப்பாக உள்ள விவசாயத்துறையிலும் தங்கியுள்ளன. இலங்கையில் தொழிற்படையினர் 57% இனர் விவசாயத்துறையில் ஈடுபடுகின்றனர். நெல் உற்பத்தியில் மாத்திரம் ஏற்குறைய ஏழு இலட்சம் ரூபும்பங்கள் தங்கியுள்ளன. இத்தகைய பெரும்பகுதி மக்கள் தங்கியுள்ள இத்துறை ஒழுங்கு படுத்தப்படாததாகவே உள்ளது உள்நாட்டு விவசாயத்துறை என்னும் போது நெல் உற்பத்தியை அடியாகக் கொண்ட துறையாகவும், உப உணவுப்பயிர்களாய் வெங்காயம், மிளகாய், பச்சை மிளகாய், கிழங்கு, பருப்புவகை, சிறுதானி

யகள் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்யும் துறையாகவும் காணப்படுகின்றது. இவற்றுடன் மிருக வேளாண்மை, கடல் உற்பத்தி கள் அணைத்தையும் இத்துறையில் உள்ள டக்கலாம். இவ்வாரூன் துறையின் தேசியர்தியான முக்கியத்துவம் அதிகமானதென்றாம். பெருந்தோட்ட விவசாயத்துறையுடன், உள்நாட்டு விவசாயத்துறையும் சேர்ந்து அதிக முக்கியத்துவம் உடையதாக உள்ளது. அத்துடன் அனுகூலங்களை பின் வருமாறு ஒழுங்குபடுத்தலாம்.

A. பெரும்பகுதி மக்கள் தங்கியிருக்கும் துறை இது என்பதாகும் பெரும்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கை நலனை உயர்த்துவதற்கு இத்துறையில் அபிவிருத்தி உதவுமென்றன வில் இது முக்கியமானதாகும்.

B. எதிர்காலத்தில் அதிகள் வு தொழில் வாய்ப்பினை தரக்கூடிய முக்கியமான துறையும் இதுவேயாகும். அன்றைக்கால ஐந்து ஆண்டு திட்டத்திலும் மிகக் கூடுதலான தொழில் வாய்ப்புகள் விவசாயத்துறையில் இருந்து கிடைக்கும் எனப்பட்டது. எதிர்காலத்திலும் இது அதிக தொழில் வாய்ப்புகளைத் தரும். இதனால் இது முக்கியமானதாகும்.

C. இலங்கையில் பயன்படுத்தக்கூடியவளம் விவசாயத்துறையில் அதிகமாக உண்டு இவை அணைத்தையும் டூரணமாக பயன்படுத்துவதால் அபிவிருத்திப்போக்கு மேலும் உயரும், உற்பத்தி தொழில் வாய்ப்பு வருமானம் என்பன்கூட அதிகரிக்கும் இவ்வாறு எதிர்கால அபிவிருத்திக்கான தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது என்ற அளவில் இது முக்கியமானதாகும்.

D. உள்நாட்டில் சிறு கைத்தொழில்துறை ஒன்றை எதிர்காலத்தில் தொழில் செறி வான முறையில் உருவாக்கவேண்டி உள்ளது. அத்தகைய வாய்ப்புக்களை விவசாயத்துறையுடன் தொடர்புடையதாகவே உருவாக்கிக் கொள்ளமுடியும். அதாவது நலன்சார் கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்வதே

மிகச் சிறந்ததாகும். பழம் தகரத்தில் அடைத்தல், தாவர நெய் தயாரித்தல், கைத் திற மரச் சிறபங்கள் உற்பத்தி செய்தல் போன்றவையும் ஆயுள்வெத மூலிகைகளைப் பதப்படுத்தலும் இவ்வாறு உருவாக்கக் கூடிய புதிய கைத்தொழிலாகும். இவற்றிற்கு உதவும் என்ற முறையிலும் இது முக்கியமானது.

E. மரபுர்தியற்ற ஏற்றுமதித் துறையிலும் விவசாயத்துறையின் பங்கு முக்கியமாகும். மரபுர்தியற்ற பொருட்களின் ஏற்றுமதியைப் பெருக்குவதற்கும் இத்துறையின் வளர்ச்சி அவசியமாகும். மூலிகைகள் பூக்கள், பழ வகைகள், பழச்சாறு, மரச் சிறபங்கள், தாவரநெய், கடல் அட்டை போன்ற பல புதிய ஏற்றுமதி பண்டங்களையும் பெற்று செலாவணி உழைப்பதற்கும் இத்துறையின் அபிவிருத்தி முக்கியமானதாக காணப்படுகின்றது.

F. சமூகர்தியின் அடிப்படையில் தாழ்வருமானமுள்ள ஒரு பெரும்பகுதி மக்களை காப்பாற்றுவதும் அவர்களது பொருளாதார நலனை அபிவிருத்தி செய்வதும் மிக முக்கியமானதாகும் விவசாயத்துறையில் உள்ள மக்கள் குறிப்பாக கிராமப்பகுதிகளில் சராசரி குடும்பங்களின் மாதவருமானம் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. அதாவது 264-மாத்திரமே ஆகும். ஆனால் நகர்ப்புற குடும்பவருமானம் சராசரியாக 45/- வும், இந்நிலையினை நீக்குதற்கும் அதன் மூலம் வருமான ஏற்றத்தாழ்வினை குறைத்து விடுதற்கும் உள்நாட்டு விவசாயத்துறை அபிவிருத்திவேண்டும்.

G. உள்நாட்டு உற்பத்தித்திறனை பெருக்குவதற்கு விவசாயத்துறையின் உற்பத்தித் துறையினையே முதலில் அதிகரிக்க வேண்டும். இலங்கையின் தேசிய வருமான அதிகரிப்பு கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் 6% இருக்க வேண்டியதற்குப்பதிலாக 3.1% ஆகவே உள்ளது. இதனை தனிர்த்து உற்பத்தித்திறனை பெருக்குவதற்கு முதலில் விவசாயத்துறையின் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்க

வேண்டும். மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் ஏறக்குறைய 30% விவசாயிகளுக்கு பெறப்படுவதால் இதனை அபிவிருத்தி செய்வதாலேயே தேசிய அபிவிருத்தியை தோற்றுவிக்கலாம்.

இவ்வாருண பல்வேறு காரணங்களினால் தான், விவசாயத்துறை குறிப்பாக உள்நாட்டு விவசாயத்துறை மிக முக்கியமான தாழை உள்நாட்டில் உணவு நிரப்பல் மிக மோசமான நிலையில் தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அடிப்படையாக உள்ள உள்நாட்டு விவசாயத்தின் அபிவிருத்தி மிக அவசியமானது. ஒரு மனிதனுக்கு வேண்டிய ஆக்குடிய சத்தூட்டம் 2500 கலோரி யாக உள்ளபோது இலங்கையில் 1800 கலோரி மாத்திரமே காணப்படுகின்றது. இதனைத் தவிர்ப்பதற்கு உள்நாட்டு விவசாயத்துறை அபிவிருத்தி மிக அவசியமாகும். ஆனால் இத்துறை பலவீனங்களைக் கொண்டுள்ளது. விவசாயிகள் ஏறக்குறைய மொத்தத் தொழிற்படையின் 51% மாகக் காணப்படுகின்றனர் ஆனால் இவர்களில் பெரும்பாலானார் குத்தகைக்கு நிலம் பெறுவாராகவோ, நாட்கூலுக்கு வேலைசெய்யும் குடியானவராகவோ காணப்படுகின்றனர். உழைப்பவனுக்குச் சொத்துடைமை இல்லாத நிலை நியாயமானதாகவே நிலைத்து விட்டது. வருமானமும் சொத்துடைமை மையும் மரபுவழி வந்த விலரின் தனி உரிமையாகவே இருந்தது.

விவசாயக் குடியானவர்கள் உறுதியற்ற வருமானம் பெற்றனர். நுகர்த்தேவைக்கு கடன்பெற்று வந்தனர். பரிதாபத்துக்குள்ளான விவசாயிகள் கடந்த காலங்களில் பொதுவானதாக இருந்திருக்கின்றனர். வருமானங்குறைவு சத்தூட்டக் குறைவும் கொண்ட சொத்துடைமையற்ற கடஞ்சியாகவுள்ள விவசாயிகளிடம் இருந்த அதிகள் வான உற்பத்தித் திறனை எதிர்பார்ப்பதும் சமூக நிதியற்ற எதிர்பார்க்கையுமாகும். இவ் அடிப்படையில் தான் 1970 இன் பிறப்புத் திட்டம் ஆட்சிக்கு வந்த புதிய அரசாங்கத் தினர் விவசாயிகளை காப்பாற்றுவதிலும், விவசாயத் துறையை ஒழுங்கு படுத்துவதிலும், அக்கறை செலுத்தினர். அவர்களது அக்கறையின் வெளிப்பாடே காணி சீர்திருத்தும் நடவடிக்கையாகும்.

1930 இல் இருந்து காணிச் சீர்திருத்தம் தொடர்பான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. காணி அபிவிருத்திக் கட்டளைச் சட்டம், நெற்காணி மசோதா என்பனவற்றின், தொடர்ச்சியாக 1972-இல் 1-ம் இலக்கக் காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. இச்சட்டமும் இதனைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட பின்னணி நடவடிக்கைகளும் நிறுவன ரீதியான முறைகளும் மிக முக்கியமானவை. இவை 1975-இல் 39-ம் இலக்கக் காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரை நீண்டுசென்றன உள்நாட்டு விவசாயத்துறையின் புனரமைப்பின் அடிப்படையால் 1972-ம் ஆண்டில் 1-ம் இலக்கக் காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டமும் முக்கியமானதாகும். இக்காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நெற்காணியாக இருப்பின் 55 ஏக்கரினையும், வெற்றுக்காணியாக இருப்பின் 80 ஏக்கரையும் தனியொருவர் உடைமையாக வரையறுத்தது. இவற்றிற்கு மேலானவை காணிச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது. தனியார் கட்டுநிலையங்களுக்கு உரியவிவசாயக் காணிகளும் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவின் கைக்கு மாறின. இதனால் காணி தொடர்பான சிக்கல்கள் நீக்கப்பட்டன. இச்சட்டத்தின்கீழ் பெறப்பட்ட காணிகள் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குப் படிப்படியாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன.

இதனால் விவசாயிகள் சொத்துடைமைக்கு உரியவராக மாறியதோடு தமது நிலமென்ற உரிமையின் ஊக்கத்தோடு ஈடுபடவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அத்துடன் விவசாயிகளுக்கு உதவக்கூடியதாக இச்சட்ட நடைமுறை தொடர்பான உற்பத்தி விளைத்திட்டம் சட்டமும் ஆக்கப்பட்டது. சட்டம் பாதுகாப்புடன் வங்கிக்கடன், உருதவிப்பணம், கமத்தொழில் காப்புறுதி, உத்தரவாத விலைத்திட்டம் போன்ற நடவடிக்கைகளும் நிலம் பெற்ற சிறு விவசாயிகளுக்கு உதவியும் பாதுகாப்பும் உள்ளதாக அமைந்துள்ளன. உழைப்பவனுக்கு உற்பத-

திக் காரணிகள் சொந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்ற நியாயமான தத்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அரசாங்கம் அவதானம் செலுத்தியிருப்பது வாயேற்கத்தக்கதாகும். சொத்துடைமைகளுக்கு உச்ச எல்லை குதிப்பது என்ற நடவடிக்கை மறுபுறத்தில் சிறுவிவசாயிகளை நிலப்பிரபுக்களின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கவும் உதவவதாக உள்ளது. கிராமிய வங்கிகளின் அதிகரிப்பும் நெகிழிச்சி உடைய கடன் கொன்றைகளும் விவசாயியின் நிதி தேவை கருதி முன்னேய முதலாளிகளின் கால்களில் விழுந்து விடாது பாதுகாப்பு அளிப்பதாக உள்ளனர். எனினும் காணி சீர்திருத்த மூலமாக தமது சமூக பொருளாதார அந்தஸ்தினை எதிர் நோக்கும் அறிவுறுத்தல்களை உயர்வகுப்பு குடும்பத்தினர் பல்வேறு நடவடிக்கைகளும் முறியடிக்கின்றனர் என்பதனை பல ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன என விவசாயத் துறை ஆராய்ச்சியாளர் R.D. வணிகரெத்தின் கூறு

கிரூர். எனினும் சொத்துடைமை வாதிகள் உடனடியாக அதனை இழுகிக் கூடாரக இருக்கமாட்டார்கள் என்பதையும் அரசாங்கம் நன்கு உணரும். ஆதலால் இது தொடர்பான பல்வேறு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்து கையாளும் இந்நடவடிக்கைகள் நீண்டகாலத்தில் தொடர்ச்சியாக ஒழுங்காக பாரபட்சமற்ற முறையில் மேற்கொள்ளப்படுமாயின் எதிர்காலத்தில் இலங்கையின் நிலவுடைமை முறைமாற்றம் பெறவும் விவசாயக் குடியானவர்கள் பாதுகாக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்பொது உள்நாட்டு உற்பத்தித்துறையின் பெருக்கம் நிச்சயமாக ஏற்படும். அதுவே உழைப்பவனையும், வறியவர்களையும் காப்பாற்றுவதற்கான எதிர்கால அரசியல் சமூக நலன் நடவடிக்கையாகும்.

இ. நகுலன்.
G. C. E. (A/L) 12C

இலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பு

எமது நாட்டின் தேசிய உற்பத்தியை கொண்டு நோக்கும் போது அதன் உற்பத்தியில் பெரும் பங்கு விவசாயத்தில் தங்கியிருப்பதால் அதனை ஒரு விவசாய பொருளாதாரம் என கூறலாம். இவ்விவசாய பொருளாதாரம் பின் தங்கிய - அபிவிருத்தியடைந்து வரும் போக்கைக் கொண்டதாக காணப்படுகின்றது. அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளுடன் நமது நாட்டை ஒப்பிடும் பொழுது அபிவிருத்தி குன்றிய நாடாகக் கருதப்படுகின்றது. அமெரிக்கா, பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளுடன் எமது நாட்டை ஒப்பிடும் பொழுது இதன் தலைவருமானம் மிகக் குறைந்ததாக காணப்படுகின்றது. எனவே எமது நாடு ஒரு பின்தங்கிய நாடாக கருதப்படுவதற்கு இதன் தலைவருமான விகிதம் முக்கிய காரணியாக விளங்குகின்றது. இதனைவிட நிலம், மூலதனம், உழைப்பு என்பன காணப்பட்டு அவற்றைப் பயன்படுத்தும் ஆற்றல் இல்லாமையினாலும்

எமது நாடு பின் தங்கியுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக உழைக்கக்கூடிய வர்க்கங்களில் ஏறத்தாழ 5% இலட்சம் மக்கள் வேலை அற்றவர்களாக காணப்படுகின்றார்கள். உழைப்பு மாத்திரம் அன்றி எத்தனையோ மூலவளங்கள் பயன் படுத்தாமல் சோம்பிக் கிடப்பதி னலும் நமது பொருளாதாரம் பின் தங்கியுள்ளது. அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் பெரும்பங்கை வகிப்பது கைத்தொழிலாகவும் சிறு பங்கை வகிப்பது விவசாயத்துறையாகவும் அமைகிறது. நமது நாட்டு மொத்த உற்பத்தியின் 1972-ம் ஆண்டு புள்ளி விபரப்படி கைத்தொழிலின் பங்கு 19.7% ஆகும். ஆவே எமது கைத்தொழில் துறை பின் தங்கியிருப்பதால் அபிவிருத்தி குன்றிய பொருளாதாரம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது ஆனால் 1975-ம் ஆண்டில் கைத்தொழில் உற்பத்திகளில் சமான அளவு அதிகரித்துள்ளது. இதற்கு இன்றைய அரசின் ஊக்கம்என்றே நாம் கூறலாம்.

நமது நாட்டு விவசாயப் பொருளாதாரத்தை ஏற்றுமதி விவசாயம், உள் நாட்டு விவசாயம் என பகுப்பார்கள். இதில் ஏற்றுமதி விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைந்ததாகவும், உள் நாட்டு விவசாயம் அபிவிருத்தி குறைந்த துறையாகவும் எமது பொருளாதாரத்தில் அமைந்துள்ளது. ஏற்றுமதி விவசாயப் பொருட்களான தேயிலை, இறப்பர் போன்ற பெருந்தோட்டப் பயிர்கள் மூலம் நமது தேசிய வருமானம் கீழ்ப்புக்கியை பெறுகின்றது. எமது ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் விவசாயப் பொருட்களாக இருப்பதினால் காலநிலை மாறுதலுக்கேற்ப அதன் நிரம்பலும் பாதிக்கப்படுகின்றது, அது மாத்திரமன்றி உலக சந்தையில் அப் பொருளின் வருவாயும் பாதிக்கப்படுகின்றது. இதனால் எமது ஏற்றுமதிக் துறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு பல வினாவுகளை உண்டு பண்ணுகின்றன. நெல், உப உணவுப் பொருட்களைக் கொண்ட உள் நாட்டு விவசாயத்தை நோக்குவோமானால் நாமது நாட்டு விவசாய நாடாக இருந்த போதிலும் எமக்குத்தேவையான உணவுப் பொருட்களை பிற நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையாமையும், அத்துறைக்கு மக்கள் ஈடுபட முன் வாராமையும் ஆகும். 1972-ம் ஆண்டு புள்ளி விபரப்படி இலங்கை தனது இறக்குமதியில் 47% உணவுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்தது. 1973-ம் ஆண்மல் அரிசி, மா இறக்குமதிக்கு 77.2 கோடி ரூபாவும் 1974-இல் இறக்குமதி கட்டுப்படுத்தியும் 210.4 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டது. எமது நெல் உற்பத்தியானது போதியளவு கிடைக்காமைக்குக் காரணம் ஊங்கியின்மை, காணியின்மை, நீர்ப்பாசன வசதி யின்மை போன்ற வளவுகளுடன் பெருகிவரும் சனத்தொகையுமாகும். எனவே உள் நாட்டு விவசாயத்துறையில் சுய தேவையை மூர்த்தி செய்யாத நிலையில் பிற நாடுகளை நம்பி வாழ வேண்டி இருக்கிறது. இதனால் நம் பொருளாதாரம் பின் தங்கிய பொருளாதாரம் எனக்கூறியிருப்பதுகின்றது.

நமது பொருளாதாரத்தில் இன்னேர்குறைபாடு, கைத்தொழில்துறை பின் தங்கியிருப்பதாகும். மொத்த தேசிய உற்பத்தி யில் அதன் பங்கு 19%. நவீன சாதனங்களைக் கொண்டு சிறந்த முறையில் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அடைதல் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படைக் காரணியாகும். ஆனால் இலங்கையில் அத்தகைய வாய்ப்பு இல்லை எனலாம். ஏனெனில் இந்நாடு ஒரு விவசாய நாடாக அமைவதினாலாகும். கைத்தொழில் இயங்குவதற்கரிய தொழில் நுட்பங்களும், மூலவள் ஆராய்ச்சிகளும், சந்தை அமைப்புக்களும், சேமிப்பும், அரிகாகவே உள்ளது. கைத்தொழில், விவசாயம் என்பவற்றையிட சேவைகள் கூடிய பங்கை வகிக்கின்றன. சேவைகள் என்னும் போது வர்த்தகம், அரசாங்க பணிகள், வீடு மைப்பு, மின்சாரம் போன்ற வளவியாகும். விவசாயம் கைத்தொழில் போதிய வேலை வாய்ப்பை கொடுக்காமையினால் சேவைகள் அதற்குரிய இடத்தை அளிக்கிறது.

எனவே இலங்கையின் பொருளாதாரம் பின் தங்கிய பொருளாதாரம் என்பதற்குத் தளம்பலுள்ள ஏற்றுமதி விவசாயம். தன்னிறைவு அற்ற உற்பத்தி, அபிவிருத்தி குன்றிய கைத்தொழில் துறை என்பன காரணங்களாகும். இக் காரணியின் அடிப்படையில் எமது பொருளாதாரத்தினை சீரழியச் செய்யும் காரணி மிகவேகமாகப் பெருகிவரும் சனத்தொகையாகும். இன்றைய இலங்கையின் சனத்தொகையில் 41% மக்கள் 14 வயதுக்குப்பட்டவாராக இருக்கின்றனர். இவர்கள் உழைப்பில் ஈடுபடமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் குறைவாகக் காணப்படுகின்றார்கள். இச் சனத்தொகை அதிகரிப்புக்குக் காரணம் இறப்புவீதம் குறைவாக இருத்தலும், சிறந்த சுகாதார வசதியும் என்றே கூறலாம். இல் அதிகரிப்புகள் நாட்டின் சேமிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்றன இதனால் முதலீடுதடைப்பட்டு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே இலங்கையின் பொருளாதாரம் மேற்காட்டிய அம்சங்களில் இருந்து அபிவிருத்தி குறைகிறது என்பதையும் பின்

தங்கிய பொருளாதாரம் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாய் உளது. இந் நிலைமைகளைப் போக்க இன்றைய அரசாங்

கம் பல பொருளாதார செயற் திட்டங்களை தீட்டி வளம்படுத்த முனைந்து கொண்டிருக்கிறது.

த. தவராஜா,
G.C.E.(A/L) வர்த்தக பிரிவு 12E
1-ம் வருடம்.

உழவுத் தொழிலின் உயர்வு

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
- வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு, உலகிற்கே வாழும் வகையாதெனத் தெளிவுற எடுத்துக்காட்டிய வள்ளுவன் வாழ்வாங்கு வாழ்தல் எனக் குறிப்பிட்ட வாழ்க்கை யாதெனில் நிலையிற்றுளாமை வாழ்தலாகும். நிலையிற்றுளாமையாவது மானத்தை இழக்காது சுயமரியாதையுடன் வாழ்தல். வாழ்க்கை என்பது உண்டுத்து மகிழ்வது மட்டுமன்று. சுயமரியாதையை மானத்தை இழக்காது வாழ்வதே வாழ்க்கை. இத்தகைய வாழ்க்கைக்கு அச்சாணியாக விளங்குவது உழவுத் தொழில் ஒன்றே. உழவு தனிர்ந்த ஏணை தொழில்கள் சுயமரியாதையை இழந்து செய்யும் தொழில்களோயாகும், எனவே தான் உழுதுண்டு வாழ்வாடே வாழ்வார்-மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்.

என்றார் வள்ளுவர்.

உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லைக் கண்ணர் பழுதுண்டு வேறேர் பணிக்கு.

என்றார் ஓளவையார்.

‘தொழுதூண் கவையில் உழுதூண் இனிது’ என்பது முதுரை. இவற்றால் உழவுத் தொழில் சிறந்த தொழில் என்பதும், அதன் மூலமே வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ முடியும் என்பதும் நன்கு பெறப்படும். பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு,

‘நீர்நிலை பெருகத் தட்டோர் இவண் தட்டாரே
தள்ளாதோர்

இவண் தள்ளா தோரே’ என உழவின் சிறப்பினை எடுத்துரைத்து அறிவுறித்தினார்குடப்புலவியனார்.

ஒட்டார்பின் கெண்ணிருவன் வாழ்தலில்
(அந்நிலையே
கெட்டாள் எனப்படுத்தல் நன்று).

என மானத்தின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தினார் வள்ளுவர். உயிரினும் மானமே சிறந்தது. இதனை உணர்ந்த நம் முன்னோர் தன்மானத்தைக்காக்கும் உழவுத் தொழிலைப் போற்றினர். உழவினைப் பொற்றிடும் பொன்னாகப் பொங்கல் திருநாளைக் கொண்டாடினர். ஆனால் இன்று நிலை வேறு சுதந்திரமாக வாழ்ந்த நாம் அந்நியருக்கு அடிமைகளானோம். அடிமை வாழ்வு நம் மானவணர்ச்சியைக் குழி தோண்டிப் புதைத்துவிட்டது. அடிமை மனப்பான்மை நம்முடலோடு இரண்டு ரக்கலந்து விட்டது அதன் விளைவாய் உழவின் சிறப்பினை மறந்தோம். அரசாங்க உத்தியோகத் தின் மீது நாட்டம் கொண்டோம் கோழி மேய்த்தாலும் அரசாங்க உத்தியோகம் வேண்டுப் பண்ற நிலை ஏற்பட்டது. அரசாங்க உத்தியோகம் என்ற மோகம் வேகமாக வளர, அதனால் உழவுத் தொழில் குண்டியது. கழனிகள் எல்லாம் காடுகளாயின. முன்னோர் பாடுபட்டு ஆக்கிவைத்த குளங்கள் எல்லாம் பாமுடைந்தன. நாம் உணவுக்காக வெளி நாடுகளை நோக்கி நிற்கும் நிலை உருவாயிற்று.

சமுதாயத்தில் உழவுத் தொழில் தாழ்ந்தவொரு தொழில் என்ற எண்ணம் தொன்றியது. உழவினைச் சமுதாயம் தாழ்

வாக்கு கருதிற்று. மாதம் ஆயிரம் ரூபா வருமானம் பெற்றுவும் உழவனுக்கு சமுகத் தில்லிடமில்லை. ஆனால் ஜிம்பது ரூபா சம்பளம் பெற்றுவும் அரசாங்க சேவையில் அமர்ந்தோனுக்கு சமுகம் பெருமதிப்பளித்தது. உழவனை மணம் குடிக்க மங்கையர் தயங்கினர். அடிமைத்தனத்தின் விளைவு இது. இதனால் உழவுத் தொழில் செய்ய எவருமே முன்வரத் தயங்கினர். படித்தவர்கள் எல்லோரும் அரசாங்க வேலை கிடையாதபோது சும்மா இருந்தனரோயன்றி உழவுத் தொழிலில் ஈடுபடவில்லை. அவ்வளவுக்கு உழவுத் தொழில் சமுதாயத்தில் தாழ்வற்று இருந்தது. இதனால் நாட்டில் வேலையற்றரே தொகை பெருகியது ‘உழுதனாடு வாழ்வாரே வாழ்வார்’ ‘தொழுதூண் சுவையில் உழுதாண் இனிது’ ‘சமுன்றும் ஏர்ப்பின்னாது உலகு’ என்ற பொன் மொழிகள் எல்லாம் ஏட்டாளவிலே கிடந்தன. உழவனால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமுகம் அவ்வை ஒதுக்கியது போலிக் கௌரவம் தலைவரித்து ஆடியது.

உணவு நெருக்கடி எங்கிருந்தோ வந்தது. பட்டினிச்சாவு எம் மைப் பயழுறுத்தியது வேலையில்லாப் பிரச்சினை மூர்க்கமாகத் தாக்கியது. உயிர்வாழ வேண்டுமானால் உணவு வேண்டும் அதை வெளிநாடுகளில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ள எம்மிடம் பண்டோ இல்லை. உயிரைக்காக்க உழவைத் தவிர வேறுவழியில்லை கால்சட்டை மோகம் கலைவலாயிற்று. ‘உழவே, நீயேக்கி, நீயில் வாயிட்டால் உயிர் வாழ்க்கை தானேன்று’ என்ற நிலை உண்டானதால் இன்று உழவுத் தொழிலில் எல்லோருமே போட்டி போடுகிறனர். உத்தியோகம் கூடப்பெற்றவிடலாம், ஆனால் உழவுத் தொழிலுக்குக் காணி பெறுவது கடினம் என்ற நிலை இப்பொழுது உண்டாகியிருக்கிறது. சமுதாயத்திலும் உழவன் போற்றப்படும் நலை ஏற்றப்பட்டுள்ளது ஒதுக்கப்பட்ட உழவன் இன்று உயர்த்தப்படுகிறுன். எங்கு நோக்கினும் உழவன்சிறப்பே பேசப்படுகின்றது. காலம் கடந்த புத்துணர்வு ஆயினும் வரவேற்க வேண்டிய திருப்பம் இது.

‘சமுன்றும் ஏர்ப்பின்னாது உலகு’ என்றான் வள்ளுவன். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அவன் கூறிய பொன்மொழி இன்று மெய் மொழியாகத் திகழ்கின்றது.

காடுகளெல்லாம் பொன் கொழிக்கும் களனி ஶாகக் காட்சியளிக்கின்றன. ‘ஆற்றம் கரையின் மரம் அரசறிய வீற்றிருந்த வாழும் விழுமான்றே ஏற்றம் உழுதனாடு வாழுவதற் கொப்பில்லைக் கண்ணர், பழுதுண்டு வேறேர் பணிக்கு’ என்ற ஒள்ளவயின் பொன் மொழி இன்று மெய் மொழியாக உழவின் சிறப்பு அரசினாலேயே பறை சாற் றப்படுகின்றது. ஏடுகள் யாவும் உழவின் சிறப்பினை – அதன் அவசியத்தினை வலியுறுத்துகின்றன. உழவுத் தொழிலுக்கு வந்தனை செய்வோம் என்பதே இன்று தாரகமந்திரமாகிவிட்டது.

இசொலத்து உழவர்களின் நிலைய நினைந்து நினைந்து மகிழ்ச்சியடைய வேண்டியுள்ளது. இன்று செவ்வத்தின் எல்லையைக் காண வேண்டுமானால், எதிர்காலத்தைப் பற்றி கவலை இல்லாமல், சேர்த்து வைக்கும் சிக்கனம் இல்லாமல், பிறருக்கு உதவி செய்யும் தன்மையைக் காணவேண்டுமானால், சுரண்டுவோரின் திறமை செல்லாத இடத்தைக் காணவேண்டுமானால், உழவர்களின் வரம்வையே காணவேண்டும்.

நித்திலம் கொழிக்கும் சமுத்திருநாட்டின் பொருளாதாரத்துக்கு ஜீவநாடியாக இருப்பது உழவுத் தொழிலே. தொட்டின் பொருளாதாரம் உயர்ந்தால் தான் மக்களிடையே டள்ள பசி, பிணி, பசை வேறுபாட்டுணர்ச்சி முதலியன எல்லாம் நீங்கும். அத்துடன் பிற நாடுகளுடன் சரிநிகர் சமானமாகத் தலை நிமிர்ந்து வாழமுடியும்.

உழவுத் தொழிலே சிறந்த தொழில் என்று ஏட்டிலே படித்தோம். இன்று அதுவே சிறந்த தொழில் என்று நாட்டிலே கண்டோம். அடிமை நிலை அகன்றது. அடிமை மோகமும் அகன்றது. எங்கும் பசுமைப்புரட்சி. உழவுக்கொழிலைப் போற்றி பெறுதலம் பெறும் நிலையிற்றுமாது மானம் காத்து வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்வோமாக.

வாழ்க உழவுத் தொழில்!
வளர்க அதன் உயர்வு!

ஐ. மகேஸ்வரன்,
க. பொ. த. ப. (உயர்தரம்)
வினாஞ்சனப் பிரிவு—2-ம் வருடம்.

“நீதியதோ”!

[1]

நடப்பதற்கே நாதியற்று நடைப்பினமாய்த் தள்ளாடி
இடர்ப்பட்ட கலமொன்றை இங்கொதுக்கி வைத்ததனை
அடித்துதைத்து வதைக்கின்ற அநியாயம் புரிவோடு
குடிப்பெரியர் குதூகவித்து வாழ்வதுதான் அறமுறையோ!

[2]

கல்யாண வீடென்றும் களியாட்ட விழாவென்றும்
சொல்லியுறவினர்க்கு சோறிட்டு கொண்டாட
சொல்லாமல் செல்லுகின்ற கொடும் வறுமை தின்போரை
நில்லங்கே எனத்தடுத்து நிறுத்துவதும் நீதியதோ!

[3]

நிறை தவந்தான் செய்தும் நிலைபேறு இங்கின்றி
வறுமை குடிகொள் மண்குடிசை வாழ் பெண்ணை
சிறைபிடிக்க வேண்டின் சீதனம் தாவெனக் கேட்டு
குறைவற்ற குபேரர் விலைபேசல் நீதியதோ!

[4]

முடங்கி வெயில்வீதியிலே முனகல் வலியெழுப்பி
கிடையாதோ எனச் சதம் கேட்டுக் கிடந்துழல
விடுக்கெனவே நடந்தப்பால் வீதியோரக் கோயில் முன்
உடைக்கரிதாம் உண்டியலின் உள்ளிடுதல் நீதியதோ!

[5]

அதிகாலை எழுந்தமுதல் அடுப்புதும் பெண்களெல்லாம்
பதமாகப் படைக்கின்ற பட்சணத்தால் ருசி பெஞ்சுக்க
இதுக்கேன்றி உப்பில்லை என்றிரைந்து கணவன் மார்
எதையேனும் எடுத்து அடி கொடுப்பதுவும் நீதியதோ!

[6]

வியர்வை பரவமேனி வேதனைக் கேதுமின்றி
துயர் மறந்து தனைமறந்து துடிப்புடனே வேலை செய்து
அயர்ந்திடுவார் மனையேகி அரைவயிற்றுப் பசி பிடுங்க
முயல்வார்யார் இவர்க்குதல முயலாமை நீதியதோ!

[7]

நித்திரை விட்டெடுழுந்து நிதம் வேலை செய்கின்ற
எத்தனையோ ஏழை மக்கள் எழிலுமிகு வாழ் வொடுங்கி
செத்திடும் நாள்வரின் செய்யும் பணி பல கொள்வேன்
இத்தனைக்கும் என்னையே நீ! பலியிடுவாய் நீதியதே!

வ. க. பரமநாதன்.
வினாக்கள் பிரிவு
இரண்டாம் வருடம்.

பாரம்பரிய மற்ற எரிபொருட்கள்

இந்த உலகத்தையே ஆட்டுவிக்கும் ஒரு பூதங்கான பிரச்சினையாக எரிபொருட்கள்டுப்பாடு தலைதூக்கியுள்ளது. எம்மைப் போன்ற அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டு வரும் நாடுகளுக்கு மட்டும் இந்தப் பிரச்சினை உண்டென்று நாம் நினைத்துவிடலாகாது: எவ்வளவோ முன்னேற்ற மடைந்த நாடுகளான அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளே எரிபொருட்கள்டுப்பாட்டால் நிலைகளைந்து இருக்கும் போது எமது நிலை என்ன? ரஷ்யாவில் ஒடும் கார்க்களையெல்லாம் பெற்றேன் இல்லை யென்றவுடன் பூட்டி வைத்திருப்பதா? இல்லை அமெரிக்காவிலுள்ள தொழிற்சாலைகளை யெல்லாம் பெற்றேன் இல்லை யென்றவுடன் நிறுத்தி விடுவதா? இதற்கும் ஒரு முடிவு காணத்தானே வேண்டும்.

நமது பாரம்பரிய எரிபொருட்களான பெற்றேஷல், மண்ணன்னெய், மசல் போன்ற வற்றை நாம் இனிமேலும் நம்பிக்கொண்டிருக்க முடியாது. ஏனெனில் அவை நீரும் றைப் போதுத் தோண்டத் தோண்ட ஊறிக் கொண்டு வருபவை அல்ல. அவற்றிற்கும் ஒரு எல்லை உண்டு அவற்றையும் நாம் 65 அல்லது 10 வருடங்களுக்கே பெறலாம். பெற்றேஷலிலேயே தமது முன்னேற்றத்தைக் காங்கிக்கொண்டிருக்கும் முன்னேற்றமடைந்த நாடுகள் இடி விழுந்தாற் போலக் கலங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் கைக்குப் பெற்றேஷல் வியாபாரம் வந்தவுடன் பெற்றேஷலின் விலை அதிகரித்து விட்டது. பெற்றேஷலுக்கு முடிவுகாலம் நெருங்கிவிட்டால் இந்த உலகுக்கே முடிவுகாலம் வந்துவிடும். இந்த உலகமே ஒரு கணம் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிடும். பெற்றேஷலும் இல்லையென்று ஆகிவிட்டால் அனுசுக்கியைப் பயன்படுத்தலாம் என்றே உலகநாடுகள் எல்லாம் எண்ணியிருந்தன. ஆலூல் ஒரு அனுசுக்கி நிலையத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு பெருமளவு பணம் தேவைப்படும். ஆகவே எம்மைப் போன்ற முன்னேறிக் கொண்டு வரும் நாடுகளிடம் அத்தகைய பணவசதியில்லை. அத்துடன் அனுக்கழிவை நாம் எத்தகைய பாதுகாப்பாகத் தேங்கி

வைத்திருந்தாலும் அதன் விளைவுகள் 2000 வருடங்களுக்கு தொடர்ந்தும் இருந்து கொண்டேயீருக்கும். இத்தகைய காரணங்களால் நாம் மலைபோல் நம்பியிருந்த அனுசுக்கியையும் கைவிடவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

நமது பாரம்பரிய எரிபொருட்களான பெற்றேஷல், மண்ணன்னெய் மசல் போன்ற வற்றைக் கைவிடவேண்டிய நிலையில் இருக்கும் போது நாம் வேறு வகையான எரிபொருளைக் கண்டிப்பிக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். இந் நேரத்தில் நமது அண்டை நாடான இந்தயாவில் மாட்டினது சாணத்திலிருந்து மீதே என்கின்ற வாயுவைப் பெற்று அதனை நாம் எரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தலாம். என்பதைக் காட்டியுள்ளார்கள். 2 : 1 என்ற விகிதத்திலே நீரையும் சாணத்தையும் கலந்து வைத்தால் நுனி அங்கிகளின் காற்றின்றிய சுவாசத்தின்போது மீதேன் வாயு வெளிவருகிறது. இவ்வாயுவுக்கு ஒரு வகையான மணமோ அல்லது கிருமிகளைக் கொண்டிருக்கும் தன்மையோ இல்லை. இது மற்ற எரிபொருட்களை விடக் கூடிய வெப்பத்தினையும் கொடுக்கக்கூடியது. வாயுவை எடுத்த பின்பு மிஞ்சும் சாணத்தை நாம் உயர்ந்த தரமான பச்சையாகப் பானிக்கலாம். 15 கன அடி வாயு 5 பேர் உள்ள குடும்பத்திற்குப் போது மானதாகும்.

இவ்வாயு இன் நும் சமூகத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. பெற்றேஷலிலைக் கைவிடவேண்டிய நிலையில் இருக்கும் நாம் மிகவும் வேகமாய் முன்னேறிவரும் இவ்வாயுவை இனிமேல் பயன்படுத்தலாம். இதற்கு எல்லையே இல்லை. மாடு எக்காலம் வரை இருக்குமோ அக்காலம் வரை நாம் இதனைப் பயன்படுத்தலாம். ஆகவே இதனை நாம் சமூகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தினால் இதற்குப் பூரண ஆதரவு கிடைக்குமென்பதில் ஐயமேஇல்லை.

க. அகிலா

104

பலவிதமான கண்கள்

“என்னும் எழுத்தும் கண் எனத் தகும்.” “கண்ணுடையோர் என்போர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு புண்ணுடையோர் கல்லாதவர்.” “என் என்ப ஏனை எழுத் தெங்ப இவ்விரண்டும் கண் என்பவாமும் உயிர்க்கு” என்று கல்வியைக் கண்ணுக்கு ஒப்பிட்டார் சான் ஞேர். நமது முன்னேர் கள் ஜம்புலன்களில் கண்ணுடன்தான் கல் வியை ஒப்பிட்டார்கள். எனவே நாம் மட்டுமல்ல, விஞ்ஞானிகள் மட்டுமல்ல, நமது முன்னேர்கள் கூட ஜம்புலன்களில் கட்டு வரே சிறந்தது என்று கூறுகின்றார்கள். அப்படி சிறப்பு வாய்ந்த கண்புலன் வெவ்வேறு விலங்குகளில் வெவ்வேறு விதமாக தொழிற்படும்.

நாம் ஒரு பொருளைப் பார்ப்பதுபோல் மற்ற மிருகங்களும் அதைப் பார்ப்பதில்லை. அவை பல பல விலங்குகளில் பலவேறு வகைப்படும். அவற்றின் பார்வையானது அவற்றின் மணத்திலும், கேட்டவிலும் தங்கியுண்டு. உதாரணமாக அத்தர் என்ற ஒரு வகை பூச்சியின் மணத்தைக் கொண்டு அதை ஒரு விலங்கு வேட்டையாடுகின்றது. அவ் அத்தரின் எதிரிக்கு கண் பார்வையில்லை. எனவே பூச்சியின் மணம் அதினை தூண்டிவிடுவதனால் அது வேட்டையாடுதலும். எனவே இங்கு அத்தரின் எதிரி மணத்தின்மூலமே பார்வையை பெறுகின்றது எனவாம். வேட்டையாடும் நாய்கள் முயல்போன்ற மிருகங்களை பிடிப்பது பார்வையால் அன்று மணத்தினால் அல்லவா?

அடுத்து Pestrel என்ற ஒரு வகை பறவை மிக உயரத்தில் சிறாடித்து பறந்து கொண்டிருக்கும். அதே நேரத்தில் அது தன்னுடைய தொலைநோக்கு கண்ணினால் வண்டுகளை புதருக்கடியில் என்றுவிடும். உடனே இடிவிழுவதுபோல் வந்து இரையைப் பிடித்துவிடும். அப்படி அது கீழே

வரும்போது Pestrel கண்தொலைநோக்கு பார்வை மாறி இப்போ சிறிய பொருட்டை ணையும் உருப்பெருக்கி அது பார்க்கின்றது. இது ஒரு விந்தையான பார்வைதானே.

சாதாரணமாக தெருவில் அடிப்பட்டுக் கிடக்கும் பறவைகளின் பார்வை, தூரவரும் பொருளையும், அதன் வேகத்தையும் சரியாக கணிக்க முடியாததினால் அது அடிப்பட்டு இறக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் ஆந்தை, கழுகு போன்றவைகளின் பார்வை பொருள் கிட்டவரும்போது அவை சரியாக பொருளை பார்க்கவும். அதன் வேகத்தை சரியாக கணிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும். அமெரிக்காவில் சிலவகை மீன்கள் இரட்டைப் பார்வை கண் உடையவை அவற்றின் கண் மேற்பகுதி, கீழ்ப்பகுதி என பிரிக்கப்படும். மீன்நீரில் நீந்தும்போது கண்ணின் மேற்பகுதி வளியில் உள்ளவற்றையும் கண்ணின் கீழ்ப்பகுதி நீரில் உள்ளவற்றையும் ஒரே நோத்தில் பார்த்தறியக் கூடியதாயுண்டு.

பூச்சிகளின் கண்கள் கூட்டுகண்கள். ஒவ்வொரு கண்ணும் பல ஆயிரம் விலைகளினால் ஆட்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு விலையிலும் விம்பத்தை பெறக்கூடியது. எனவே பூச்சிகள் பல எண்ணிக்கை உடைய பொருட்களின் விம்பத்தை கண்ணில் தோற்றுவிக்கும் என எண்ணக்கூடாது. நாம் ஒரு பொருளை இரண்டு கண்களால் பார்க்கிறோம். ஆனால் ஒரே ஒரு விம்பமதான் மூன்றாவது பதிவு செய்யப்படுகின்றது. இதேபோலத்தான் பூச்சிகளிலும் ஒரே ஒரு விம்பமே மூன்றாவது பதிவு செய்யப்படும்.

இவ்வாறு உலகில் தோன்றிய உயிரினங்களின் கண்கள் பலவேறு விதமானவை.

த. மகாலக்கமி
8 B

எமது நன்றி

கண்பார்வைக் குறைவான மாணவர் ஒருவருக்கு யாழ். கெற்றறிச் சங்கத்தாரி முக்குக் கண்ணுடிடி ஒன்றை வழங்கியுள்ளது. இச்சங்கத்தாருக்கு எமது நன்றி.

கல்வியில் ஒரு நோக்கு

இப்புவல்து ஓர் ஆழ் கடவானால் அதில் ஆடிச் செல்லும் ஒடந் தான் வாழ்க்கை ஒடக்காரன் அறிவு அவன் கையிலிருக்கும் துடுப்பே கல்வி. அவ்வோடத்திற் பயணஞ் செய்யும் பிரயாணிகள் தான் நாம். துடுப்பில் லாமல் ஒடத்தைக் கரை சேர்க்கமுடியாது. அது போல் கல்வி இல்லாமல் வாழ்க்கையை முறையாக (செலுத்தல்) வகுக்க இயலாது. துடுப்பை இழந்த ஒடம், பாறைகளுடன் முட்டி மோதி நொருங்க நேரிடுவது போல் கல்வியென்ற துடுப்பை இழந்த வாழ்க்கை ஒடமும் வறுமை, அறியாமை, துன்பம் ஆகிய பாறைகளுடன் மோதன்டு உருக்குலைய நேரிடும். கல்வி என்பது கலைகளின் கடாட்சம் அதைக்குறைவின்றிப் பெற்ற வன் அடைவான் மோட்சம்.

தெரியாததொன்றைத் தெரிந்து கொள்ளலே கல்வி. கற்றபின் அவற்றைக் கொள்வி காலங்கு கழித்தலே கடமை. அதுவேதான் மாணவர்தம் உடைமை. இதைவேவள்ளுவப் பெருந்தகையும் “கற்றவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” என்றார் தம் திருக்குறவில். படிப்பென்றால் அது பண்பு. பண்பென்றால் அது படிப்பு. பண்பென்றால் அது படிப்பு. பண்பென்றால் அது படிப்பு? அதன் எத்தகைய பிடிப்பு வந்தாலும் அவவையெல்லாம் வீண். கல்வி கற்பது கர்வம்கொள்ளவா? அல்ல. எதற்கும் காரணம்கண்டு வாழ. மாதா பிதா குரு தெய்வம் என்றனர் ஆன்றூர். ஆனால் இன்றே அவர்கள் யார் என்கிறார்கள் மாணவர். படிப்பு மரமானால் அங்கு பண்பு தான் நிலம்-நிலமில்லாமல் ஒரு பயிரா? பண்பில்லாமல் ஒரு படிப்பா? முத்தோர் சமயம் சட்டம் இவை மூன்றும் மதிப்புக் குரியவை. இன்று மாணவர் இம்முன்றையும் மதிப்பதே இல்லை. “அகரம்” தெரிந்ததும் அகங்காரத்தின் சிகரத்துக்கே சென்றுவிடு கின்றனர் சிலர்.

மேலும் விஞ்ஞானம் கற்கும் இக்கால மாணவரிடையே மெய்ஞ்ஞான அறிவைக் காண்பது மெத்தக் குறைவு. கடவுளா? அவர் யார்? எங்கிருக்கிறார்? என்றெல்லாம்

வினாவுகின்றார்கள். வித + ஞானம் = விஞ்ஞானம், மெய் + ஞானம் = மெய்ஞ்ஞானம் (உண்மை ஞானம்) என்ற மெய் ஏனோ அவர்களுக்குப் பொய்யாகிப் போய் விடு கிறது. மனித சக்திதான் இம்மானிலத்தில் மாபெரும் சக்தியென்று மார்த்தடிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் மனித சக்திக்கும் அப் பாற்பட்ட தெய்வசக்தி உண்டென்பது ஏனோ அவர்களுக்குத் தெரியாமற் போய் விடுகின்றது. கல்வியின் பயன் கடவுளைத் தொழுதலே. இதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் மாணவர் சமுதாயம்.

பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் கல்வி கற்பது ஒரு நாகரீகச் சின்னமாகத் திகழ்கின்றது. அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்ற நாற்குணங்கள் நான்கும் தற்போதைய நங்கையரிடத்தில் நாம் காண்பதில்லை. அச்சம் அவர்களிடத்தில் குடிகொள்ள அச்சப்படுகின்றது. ஏன்? தாம் அறிவு பெற்றுவிட்டோம் என்ற ஆணவத்தால். மடம்; இது மங்கையரிடத்தில் மதிப்பே இல்லை. ஏனென்றால் கல்வி ஏற்று விட்டோம் என்ற மமதைக் குறிப்பே காரணம். நாணம்; அதை அவர்கள் யாருக்கோ தானம் பண்ணி விட்டார்கள் போலும் பயிர்ப்பா? பாவையரிடத்தில் அதற்கு உயிர்ப்பே இல்லை. கல் என்றாலும் கணவன் புல் என்றாலும் புருஷன் என்று வாழ்ந்த பெண்கள் கல்விலும் கழிவாகக் கணவன் மாரைக் கருதுகின்றார்கள். இது மறைய வேண்டும். மாற வேண்டும்.

ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாது என்பார்கள். புத்தகம் புவிக்குதவாது. இக்கால இளைஞர்கள் இருந்தெழுதிப் பிழைப் பதையே உயர்வெனக் கருதிக் காலம் கழிக்கின்றார்கள். உடல்வருந்தி உழைப்பதைக் கண்டு ஏன்தான் இழிக்கின்றார்கள். எல்லா வற்றிற்கும் மூலம் கல்வி. கல்வி என்றவுடன் தான் கணவானாக வேண்டுமென்ற நினைப்பு. பொறியியலாளராக வேண்டும் பட்டம் பெற வேண்டும். படாடோபமாக

வாழ வேண்டும் என்ற பகற்கனவு! ஆனால் பாடுபட்டு உழைக்கும் பாட்டாளி வர்க் கத்தை, வியர்வை சிற்த வயற்சாட்டிடு வதங்கும் விவசாயியை இவர்கள் நினைத்த துண்டா? ஒரு வீட்டிற்கு ஆதாரம் தாரம், ஒரு நாட்டிற்கு ஆதாரம் பொருளாதாரம். பொருளாதாரம் பெருக உணவு உற்பத்தி

பெருக வேண்டும். உணவு உற்பத்தி உயர உழவுத் தொழில், கைத்தொழில் முதலியன பெருக வேண்டும். கலப்பை பிடிப்பது இழி வா? உழைப்பின்றி வாழ்வது உயர்வா? இதை உணர்ந்து தொழிற்கல்வியில் உற்சாக்கம்காட்டி உயர முற்பட்டால் நாடும் வீடும் முன்னேறும்.

செல்வி N. சாந்திலா
9 A

இராஜாஜியின் உவமைகள்

“ விதைநெல் ”

மாணவர்கள் அரசியலில் கலந்து கொள்வது பற்றி ராஜாஜியின் அபிப்பிராயம் வருமாறு.

“மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது என்று சொல்லுவது அவர்கள் எப்பொழுதுமே அரசியலில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்பது அர்த்தமானு. விதை நெல்லை சமைக்கக்கூடாது. விதை விதைத்துப் பின்னர் அறுவடை செய்து அதிவிருந்து வரும் தாவியத்தையே சமையலுக்கு உபயோகப் படுத்த வேண்டும். மாணவர்களும் விதையைப் போன்றவர்களே. அவர்கள் நெல்லாகும்வரை காத்திருக்க வேண்டும். நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டால் விதை நெல்லையும் சமைக்க நேரிடவாம். அதைப்போல நாட்டில் தவிர்க்க முடியாத கொந்தளிப்பு ஏற்படும் போது மாணவர்களும் அரசியலில் கலந்து கொள்ளலாம்.

அஞ்சலி செலுத்துகிறோம்

எமது முன்னொள் ஆசிரிய திலகங்களான
திரு. N. கிருஷ்ணசாமி

திரு. S. இராசையா
ஆகியோரது

ஆண்மா சாந்தி அடையுமாறு அஞ்சலி செலுத்துகிறோம்.

My First day at School

After the pongal in January. I was to be put to school. When mother told me of this, joy and sadness come to me by turns. I was only six years old then. I was glad that I was going to have new experience in school. But I was always unhappy to leave my home where I was happy with my brothers, sisters and my parents.

At last the day came. My mother made me bathe, she dressed me in good clothes. She put a vermilion mark on my forehead. My mother and I went to school. School was a very big building. We went into the office to see the principal. My mother told the principal that I was to be admitted to the school.

He called the clerk and asked him to admit me. The clerk noted in a form my name, my place of birth, and my age. He asked my mother to get the certificate of birth at the earliest. He requested the peon to take me to the first standard. My mother also came with me.

Mother and I went to the classroom and I was shocked at

the sight of unknown faces. I saw many children like me and there was a lady like my mother. She was a teacher of a class. Fear came to me. I caught my mother's clothes tightly, at the sight of the teacher. Some how I was frightened. But she approached me with a smile and called me to the class. At this I caught my mother's clothes more tightly. The teacher offered me some sweets.

But I would not touch them. My mother was sweeter than the sweets, which the teacher offered. Then she spoke to me kindly and sweetly and somehow made me accept the sweets. She was trying to befriend me. She told me that I could, like other children, learn and play with them. I was taken up by her kindness and entered the classroom. My mother suddenly disappeared.

I was left alone to fend for my self. In the evening as the bell rang my mother come to fetch me home.

S. Sukesini
9 F

Education is the master instrument to change attitudes.

The Flying Saucer

The flying saucer is a fast moving object which had been seen by people from various parts. Scientifically advanced countries such as Russia and U. S. A. have denied having manufactured such an object. All scientists in the world are still wondering as to what this most powerfull object is and as to how and where it has been manufactured. When ever the flying saucer appeared the people who saw it described it to be in the shape of a saucer and having bright blue light. It is also believed that these objects had even landed in certain places and when people took notice of and advanced

towards it, it had taken off at a high speed at which no man - made object could travel and disappeared into the sky.

It is believed these objects had come to earth from the planet mars. No body still knows who operated these objects and as to whether they were also of human form. It is being keenly awaited by scientists to follow them and investigate this mysterious object and its occupants. Who ever invented the flying saucer is believed to be more advanced than all other scientists on earth.

N. Mathivathani Nalliah

8 A

~~X~~ Mark's free thoughts about Society and Education

Mark discovered that in a class-differentiated society when each individual falls into some class and lives and acts as its other specimens, no significance attaches to a man's personal qualities as he takes up his station in life. In that sense the individual is quite faceless. Under socialism things are quite different. Despite the remaining class and social group distinctions, a man's status does not depend on class origion or

social group affiliation, for these cease to hold out privileges as guarantee for superior careers. The individual's status is determined only by his personal qualities, capacities and readiness to work, all of which are given full scope under socialism.

He advocated a new system of education which opens to millions of men truly broad possibilities for combining intellectual and material activity because it paves the way

for bridging the gap between the mental and physical labour and the work of theorists and practitioners. It infuses the creative spirit into physical labour and creates the conditions for raising the cultural and technical level of the workers and peasants to that of the intellectuals. It has played a great part in creating first, a new type of worker by brain who comes from the rank of people and is organically bound up with them and second the condition for raising the cultural and technical level of the workers and peasants to that of the intellectuals. This shows above all the tremendous importance of education and science in forming the free personality.

The other side of this great revolution in education was brought out in our own day. It has turned the means of production into social property and created a planned economy. Economical and political science can be applied in practice. Marxian theory, made this application imperative for not only technology but also economy and politics.

However there was no social science to speak of before marxism carried out its revolution. In the 1880s Marx and Engels laid the foundation of social science, but

for a long time its practical use was strictly negative for it served as an instrument in preparing the over throw of the moribund capitalist system.

In socialist society there are no unemployed or starving people. The society of the builders of communism is moving forward to material abundance. Finally the elements of spontaneity in economic development will be completely overcome. In every sphere of production society will have preserves allowing it, through well regulated accounting and control to carry on production in a balanced manner without stoppages.

The degree of equality attained by men in society is the measure of individual freedom. No one can be free by himself. Man is free only in a collective and through his relationships with the collective and society. The marxist theory of freedom is the free development of each as a condition of the free development of all freedom for the sake of the life and happiness of all; Freedom for the triumph of Equality, Brotherhood, Justice, Reason and Progress. It brings humanity free creative labour and lasting peace and is the condition of such genuine freedom.

Niranjan Yogasundaram
12 B

85

A Rainy day

In Jaffna November is usually a very wet month but this morning was unusually bright and sunny, not a single cloud was seen across the sky. As I was getting ready to go to school suddenly the sky became dark. It was strange, so many rain clouds had gathered in such a short time.

My mother asked me not to go to school, because she said it was going to rain very heavily. She was right, for almost at once it began to rain very heavily and it rained almost the whole of that day. There were bright flashes of lightning followed by peals of loud thunder. It was very frightening indeed. Old people don't like rain because they can't do their daily work but children love a rainy day very much. They enjoy the rain.

Our flower garden in front of our house was flooded. So my sister and I made paper boats and floated them in the water. We had a boat race too. Playing in the garden was a great fun, when mother saw us she sternly ordered us to go in and dry ourselves. She was afraid we would catch a cold. That was the end of our play.

Towards evening the weather became bright gradually and when we thought that the rain had stopped, it began pouring down again. It was already night we had an early dinner and went to bed immediately. The frogs in a neighbouring pond began to croak making sleep impossible. But it was so cold we slept so well that it was broad daylight, when we were up the next morning.

Vathsala Duraisingam

24

SUCCESS IN LIFE

Greatness is a combination of ability and opportunity. You may have ability; if you do not get the opportunity nothing happens. If you have the opportunity but do not have ability, nothing happens. It is a combination of ability and opportunity that gives you a modest amount of success in life.

Dr. S. Radhakrishnan

அதிபரின் கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழா அறிக்கை

திருவாளர் க. துரைசிங்கம் அவர்களே, திருமதி துரைசிங்கம் அவர்களே, இவ்விழா விற் கலந்து கொள்ளும் பெற்றேர்களே, பழைய மாணவர்களே, அனுதாபிகளே, எங்கள் கல்லூரிக்கு உங்கள் வரவு நல்வர வாருக.

எங்கள் விழாவிற்குத் தனிநாயகமாக விளங்கும் மாண்புமிகு திரு. க. துரைசிங்கம் அவர்கள் கொக்குவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தன்னுடைய ஆரம்பக்கல் வியை எங்கள் கல்லூரியிலே பயின்றவர். இப்பொழுது இவர் கட்டிடத்தினைக்களத் தில் உயர் பொறியில் நிபுணராகத் திகழ் கின்றார். இவர் உயர்கல்விக்காக இங்கிலாந்து சென்று பொறியில் நிபுணராகத் தேர்ச்சி பெற்றார். பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச ஞாபகார்த்த மண்டபம் இப்பெரியாருடைய மேற்பார்வையிலேதான் கட்டிடமுடிந்ததென்பதை நாம் பெருமித்ததுடனும், மகிழ்ச்சி யுடனும் கூறக் கடப்பாடு உடையோமா வோம். இதனை இப்பெருமக்குரை தான் இளமைக்காலத்திற்கு கல்விபயின்ற எங்கள் கல்லூரிக்கு மட்டுமல்ல, தன் பொன்னுடாம் ஈழத்திருநாட்டிற்கும் பொன்றுப்புறைத் தேடித்துந்து பீடுநடை போட்டுத்திகழ்கின்ற உத்தமராவார். இவர் எங்கள் கல்லூரிக்குக் கட்டடத்திக்காக 30,000 ரூபாவை உதவிய வள்ளுவதை மிக்க திருமதி இராஜேந்திரப் பெருமாட்டியின் உற்று உறவினரும் வைத் தியக்காலாநிதி S. இராசாவின் மருகருமாவார். சட்டத்துறையிற் புழக்கப்பற்ற வண்ணூர்பண்ணையை யிருப்பிடமாக்குவதோடு அப்புக்காத்து கந்தையாவின் மகவாவார். இவ்வளவு தகைமை சார்ந்த பெரியார் இவ்விழா விற்கு தலைமைதாங்குவதையிட்டு எங்கள் கல்லூரிச் சமுதாயம் பெருமைப்படுகின்றது. இப்பெரியாரும், இவரது பாரியாரும், பின் ஜிகாரும் சுலைசம்பத் துக்க்களையும் பெற்று ஒளிம்யமான எதிர்காலத்தை நோக்கி செல்ல வேண்டுமென்று எல்லாம் வால்ல இறை வணைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இன்று மாணுக்கர்கள் திருமதி துரைசிங்கம் அவர்களிடமிருந்து பரிசுகள் பெறுவதை உங்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரும் பாக்சிய மாகவே கருதவேண்டும். இவர் வைத்திய கலாநிதி S. இராசாவின் அருமைப் புதல்வியாவார். கலாநிதி இராசா அவர்கள் எங்கள் கல்லூரிக்குப் பன்முறை உதவி செய்திருக்கின்றார். எங்கள் கல்லூரியைபவங்களிற் பங்குபற்றியிருக்கின்றார். அவர்கள் எங்கள் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் அயராது உழைத்த உத்தமவராவார். திரு. க. துரைசிங்கத்தின் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு அவரது வாழ்க்கைத் துணையியார் பெரிதும் உதவி யிருப்பார் என்பதில் சற்றுமையமில்லை.

இன்று எங்கள் பரிசளிப்பு வைபவத்தில் மூன்றாண்டு அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள். கல்லூரி அனுதாபிகள், பெற்றேர்கள் பலரும் வருகை தந்திருப்பதை யிட்டு நாமெல்லோரும் பெருமகிழ்ச்சியைடுகின்றோம். எங்கள் கல்லூரியின் எதிர்கால முன்னேற்றத்திற்கு அவர்களேல்லோரும் அயராது உழைப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

கல்வி உலகில் மாற்றுங்கள்

பல்லாண்டுங்காக நிலவிவந்த க. பொ. த. (சா) வகுப்புக்கள் இவ்வாண்டுத் தொடக்கத்தோடு பாடசாலைகளில் முடிவுக்கு வந்து விட்டன. ‘பழைய கழிதலும் புதியன புகுத லும் வழுவல் கால வகையினுணே’ என்ற நன்னாவில் பவணாந்தி முனிவர் கூற்றுக்கிணங்க N. C. G. E., H. N. C. E. வகுப்புக்கள் நடைபெறுகின்றன. G. C. E. (A/L) வகுப்புக்கள் இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பாடசாலைகளில் நடைபெற வாம். 1980-ம் ஆண்டளவிற் பாடசாலைகளிற் புதிய கல்வித் திட்டம் முழுமையாக செயற்படுத்தப் படலாம். முதன்முறையாக H. N. C. E. இறுதியாண்டு மாணவர்கள் 1978-ம் ஆண்டுபரீட்சைக்கு ஏப்பிரல் மாதம் தோற்றுவார்கள். அப்பொழுது இம்மாணவர்

களின் சராசரி வயது பதினாறுமுக்கும். முன்பு பல்கலைக் கழகங்களிற் புகுவதற்கு ஆக்குறைந்த வயது பதினேழாகவிருந்தது. கல்வி வட்டாரங்களில் நிலவுகின்ற தகவல்களின்படி ஒவ்வொரு தேசியத் தொகுதிகளிலும் தேர்ந்தடூகப்பட்ட பாடசாலைகளிற் பல்கலைக் கழகங்களிற் சேர்வதற்குத் தகுதியுடைய மாணவர்கள் ஓராண்டுக்காலம் தாங்கள் தெரிந்தெடுக்கும் துறைகளிற் கற்கவேண்டும்.

இக்காலத்தில் மாணவர்கள் தங்கள் பாடங்களில் ஆழ்ந்த அறிவைப்பெற முடியும். அதற்குப் பின்பு அவர்கள் பல்கலைக் கழகங்களிற் படிப்பதற்குத் தகுந்த ஆற்றலைப் பெற நிருப்பார்கள். இம்முறை கல்விமாண்களால் வரவேற்கத் தக்கதேயாம். ஆனற் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நூற்றுக்குப் பத்துவீத மாணவர்களே அனுமதிக்கப்படுவர் என்று நம்பப்படுகின்றது. எஞ்சிய மாணவர்களின் கதியெண்ணென்று பெற்றேர்கள் வினவலாம். அரசாங்கம் இந்நிலையை நிவர்த்தி செய்வதற்கேற்ற நடவடிக்கைகளை பெடுக்க வேண்டும். தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளிற் சில மாணவர்கள் சேர்ந்து கல்வி தொடர்ந்து பயிலலாம். பெரும்பாலான மாணவர்களினுடைய நிலை தெளிவாகவில்லை. அரசாங்கம் இந்நிலையை நிவர்த்திசெய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும். படித்தவர்களிடையே வேலையில் வாப் பிரச்சினை அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றது. மாணுக்கர்கள் அரசாங்கத்திலே எழுதுவினார்கள் வேலைகளை நம்பியிராமல் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வளம்படுத்தும் முறையில் தொழில்களில் ஈடுபடும்படி ஊக்குங்கப்பட வேண்டும். “கோழிமேய்த்தாலும் கோரணமேந்திலே மேய்க்க வேண்டும்” என்ற குடியேற்ற நாட்டுக்கால மனப்பான்மை முற்றுக நீங்கவேண்டும். புதிய கல்வித்திட்டம் இந்நிலையை மாற்றுமென்று நம்பப்படுகின்றது. இம்முறை N.E. G. E. பரீட்சையிற் சித்தியடைந்த மாணவர்கள் விஞ்ஞானத்துறையையும் வர்த்தகத்துறையையும் தான் தேர்ந்து எடுத்திருக்கிறார்கள். சமூகக் கல்வித்துறை, மனிதப் பண்பாட்டியல், அழகுக் கலை, மனையியல்,

வீவசாயத் துறை முதலியவற்றை விரும்பிப்படிக்க முன்வரவில்லை. இது விரும்பத்தக்கதல்ல. மாணுக்கரைகள் பாடத்துறைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதை - அவர்கள் அப்பாடத்துறைகளுக்குத் தகுதியுடையவராயிருப்பின், அவர்கள் பெற்றேரிடம் இதனை முறையிட்டுள்ளோம். காலகதியில் மற்றத்துறைகளிலும் மாணவர்கள் விரும்பிப் படிப்பாரென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

சென்ற ஆண்டு தொடக்கம் எங்கள் பிராதம் பாடசாலை வடமாநிலக் கல்வி அதி பதியின் கட்டளைப்படி தனித்தியங்குவதைப் பலருமறிவார்கள். எங்கள் பாடசாலையில் இப்பொழுது 6-ம் தரம் தொடக்கம் H. N. C. E., G. C. E. (A/L) வரைக்கும் வகுப்புக்கள் தடைபெறுகின்றன. மொத்தமாக 1525 மாணவர்கள் இவ்வகுப்புக்களிற் கல்விபயில்கின்றார்கள்.

எங்கள் ஆசிரியர் குழாத்தில் 52 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றுகின்றார்கள். அவர்களில் பதின்மர் விஞ்ஞானப் பட்டதாரிகள், பதினேருவர் கலைப்பட்டதாரிகள் தொழில் முன்னிலைப் பாடங்களை உலோகவேலை, மனையியல் கற்பிப்பதற்காக முன்று ஆசிரியர்களுக் கல்வித் தினைக்களத்தின் அனுமதியுடன் சலுகைப்பணக் கட்டணத்திலிருந்து கற்பிக்க நியமித்துள்ளோம். சென்ற ஆண்டு எங்கள் மத்தியிற் கடமையாற்றிய பின்வரும் ஆசிரியர்கள் மாற்றலாகிச் சென்றிருக்கின்றார்கள்.

திரு. வி. ஜியாத்துரை

திரு. எஸ். சுந்தரவிங்கம்

திரு. எஸ். செல்வநாயகம்

திருமதி எம். பாலசிங்கம்

திருமதி எல். சுந்தரவிங்கம்

இவர்கள் இக்கல்லூரியிற் கற்பிக்கும் பொழுது கல்லூரியின் நலனைக் கருத்திற் கொண்டு கடமையாற்றியவர்கள். இவர்கள் தங்களின் விருப்பத்தின்படி வேறு பாடசாலைகளுக்கு மாற்றலாகிச் சென்றிருக்கின்றார்கள். இங்கு சில ஆண்டுகளாக ஆசிரி

யெயாகக் கடமையாற்றிய திருமதி ஐ. சபா
ரத்தினம் ஓய்வு பெற்றிருக்கின்றார்.

இவ்வாண்டுத் தொடக்கத்திற் பின்வ
ரும் ஆசிரியர்கள் கடமையேற்றிருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். துரைராசா
திரு. கே. ஸ்ரீகாந்தன்
திருமதி வி. தனபாலசிங்கம்
சௌவி பி. வைத்திவிங்கம்

இவர்கள் வரவு நல்வரவாகுக.

எங்கள் கல்லூரியிற் கடமை புரியும்
ஆசிரியர்கள் திரு. மு. சிவராசா, திரு. கே.
சந்திரமெள்ளேசன், திருமதி என். குணபால
சிங்கம் ஆகிய மூவரும் கல்வி டிப்போமா
பரீட்சையிற் சித்தியெய்தி யுள்ளார்கள்.
அவர்களுக்கு எங்கள் வாழ்த்துக்கள் உரித்
தார்கள்.

கல்லூரிச் சங்கங்கள்

சைவ இளைஞர் மன்றம்

கொக்குவில் இந்துவை நிறுவிய பெரியார்களின் நோக்கத்தை ஈடுபோக்குவரதே எமது சைவ மாணவ மன்றத்தின் நோக்கமாகும்.

எமது மன்றத்தினரால் வருடாவருடம் கொண்டாடப்படும் நவராத்திரி விழாவை சென்றவருடமும் பெருவிழாவாகத் கொண்டாடியது இரத்தினாள் நிகழ்ச்சியில் பண்டிதர் இ. திருகாவுக்கரசு அவர்கள் கலந்து கொண்டு நவராத்திரியின் மகிழ்ச்சி பற்றி எடுத்துரைத்தார். இதைத் தொடர்ந்து விசேட கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றன.

தைப்பொங்கல் விழா, தமிழர் விழா, இவ்விழாவினை வழிமைபோல் பழையமாணவரும் நாமுமாக சேர்ந்து கல்லூரி முன்றவில் கொண்டாடினாலும்.

குடமுழுக்கு நடைபெற்றதை யொட்டி திருக்கேதீஸ்வரத்தில் வருடம் தோறும் நடாத்தி வந்த திருவிழா இம்முறை வைகாசி மாதம் 26 ம் நாள் நடைபெற இருப்பதாக அறிகிறோம். இதனை வெகு விமரிசையாக நடாத்த தற்போது திட்டங்கள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆண்களுக்குவேறு பெண்களுக்கு வேரூக தினமும் கல்லூரி ஆரம்பிக்கும் போது தேவார பாராயணத்துடனே ஆரம்பமாகி ரது. வெள்ளிக்கிழமை தோறும் விசேட மூச்சையும் கூட்டுப்பிரார்த்தனையும் நடைபெற்று வருகின்றது.

வழிமைபோல் சென்ற ஆண்டும் ஏரா எமான் மாணவர்கள் விவேகானந்த சபையால் நடாத்தப்படும் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றி சித்தியடைந்துள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உயர்தர மாணவர் மன்றம்

எமது கல்லூரி உயர்தர மாணவர் மன்றம் வழிமைபோல் வாராந்தம் கூட்டங்களை நடாத்தி வருகின்றது. இக்கூட்டங்களில் மாணவர்களின் பேச்சுக்களும், விவாதங்களும், பிற பிரமுகர்களின் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளும் நிகழ்கின்றன. மன்றத்தின் வருடாந்த இராப்போசன் கிருந்து வழிமைபோல் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. சென்றவருடம் இராப்போசன் விருந்திற் பிரதமஅதிதியாக திரு. எம். வி. தியாகராசா நிதிஇயக்குனர் (Brown Group) அவர்கள் கலந்து கொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தார். இவ்விழாவில் எமது ஆசிரியர்கள் ஏனைய பாடசாலை அதிபர்கள், மாணவ மன்றப் பிரதிநிதிகள், மற்றும் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டபல பிரமுகர்கள் கலந்து விழாவைச் சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்த ஆசிரியர் திரு. ஆர். மஞ்செந்திரன், திரு. எஸ். சௌவி விழாக்கு எமது பாராட்டுக்கள்.

ஆசிரியர் கழகம்

எமது ஆசிரியர் கழகம் நல்லமுறையில் நடைபெற்று வருகின்றது. ஆசிரியர்களிடையே ஒற்றுமையும், ஒத்துழைப்பையும்

வளர்த்துக் கல்லூரி நிர்வாகத்துக்குக் குழு உதவியாகச் செயற்பட்டு வருகிறது.

ஆசிரியர்களின் சம்பளம் வழங்குதல் அவர்கள் மாதந்தோறும் வெவ்வேறு நிறு வனங்களுக்குக் கட்டவேண்டிய பணத்தைச் சேர்த்து அனுப்புதல் முதலிய வேலைகளை அங்கத்தவர்களின் வசதிக்கேற்ற முறையிற் தெய்து வருகின்றது. அங்கத்தவர்களின் அறிவு விருத்தி கருதிப் பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும் வருவித்து யாவரும் பயன் பெறும் வகையிற் கழகம் நூல்நிலையத்தை நடாத்துகின்றது புதிகாக்கல்லூரியிற் கடமையாற்றவரும் ஆசிரியர்களை வரவேற்றும், மாற்றம் பெற்றோ அன்றி சேவையிலிருந்து இனைப்பாறியோ சென்றும் ஆசிரியர்களுக்குப் பிரியாவிடை குறியும் அவர்களுக்குக் கல்லூரியில் நீங்காத பற்றங்டாகுமாறு செய்வதில் இக் கழகம் பெரும் பணியாற்றி வருகின்றது. இன்னும் அவசியம் நேரும் போது அங்கத்தவர் சிறுதொடைப் பணத்தைக் கட்டாகப் பெறவும், கழகத்தின் மூலம் பணத்தைச் சேமிக்கவும் ஏற்றவழிவகைகளைக் கழகம் மேற்கொண்டு உறுப்பினர்களுக்கு உற்றுழி உதவி உறுதலை புரிகின்றது.

கழக வேலைகளை ஆண்டுதோறும் தெரிந்தெடுக்கப்படுப் நிர்வாகக்கும் செய்து வருகின்றது. வெவ்வேறு பொறுப்புக்களை ஏற்கும் உத்தியோகத்தை தமக்கேற்படும் தொல்லைகளையும் பொருட்படுத்தாது சேவை நோக்கோடு பணியாற்றி வருகின்றனர்.

கல்லூரியின் முன்னேற்றத்துக்கு ஒன்று பட்ட முறையில் ஆசிரியர் சேவை புரிதற்குக் கழகம் துணைபுரிகின்றது. கல்லூரியில் நடைபெறும் வசேடாநிமுக்கிகளிற் கழகம் பங்கு கொண்டு அவை சீராக நடைபெறுதற்கு நிர்வாகத்தோடு ஒத்துழைத்து வருகிறது.

கவிஞர் கலைகள்

1976-ம் ஆண்டு வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட சங்கிதப் போட்டியில் எமது கல்லூரி பங்குபற்றி,

மேற்பிரிவு தனித்துப்பாடவில் முதலாம் இடத்தையும் கூட்டுப்பாடவில் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றது.

ஆனிமாதம் நடைபெற்ற சேக்கிழார் விழாவில் மாணவிகள் ‘திருமுறை ஒதல்’ நிகழ்ச்சியிற் பங்கு பற்றியது குறிப்பிடத் தக்கது.

புரட்டாதி மாதம் நல்லூர் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரியால் நடாத்தப்பட்ட கலை விழாவிற் பங்கு பற்றி, கீழ்ப்பிரிவு கூட்டுப் பாடவில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது.

எமது கல்லூரியின் நடனக் குழுவும் கூட்டுப் பாடம் குழுவும் நல்லூர் வட்டாரப் பாடசாலைகளுக்கிடையே நடைபெற்ற நடன, இசைப்போட்டியில் முறையே 1-ம், 2-ம் இடத்தைப் பெற்று வடமாநிலப் பாடசாலைகளுக்கிடையேயான போட்டியிற் பங்கு பற்றி அகில இலங்கைப் பாடசாலைப் போட்டியிற் பங்குபற்றத் தெரிவிசெய்யப்பட்டுள்ளதை மகிழ்ச்சியுடன் அறியத்தகுகிறோம்.

எமது மாணவ மாணவிகள் கல்லூரியில் நடைபெறும் சுலப விழாக்களிலும் குறிப்பாக நவராத்திரி இறுதி நாள் நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றி வருவதுடன் வெள்ளிக் கிழமை தோறும் பாடசாலையில் நடைபெறும் கூட்டுவழிபாட்டு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்து வருகிறார்கள்.

இவ்வாண்டு எமது கல்லூரி மாணவிகள் பல நிகழ்ச்சிகளிற் பங்குபற்றிக் கல்லூரியின் யுக்கழி ஒங்கக் செய்துள்ளார்கள்

கலிஷ்ட மாணுக்கர் பயிலுநர் படையினர்

இவ்வருடம் மேற்படி படையினர் பாசைறத்தெரிவு முறையே யாழ்ப்பாணம், கெக்கருவை, பொல்லநறுவை, பதுளை ஆகிபநான்கு நகரங்களில் நடாத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு பாசைறயிலும் ஒன்பது பாடசாலைகள் பங்குபற்றின. முதல் நடாத்தப்பட்ட போட்டியில் எமது படையினர் நான்காவது இடத்தைப் பெற்றனர். ஏனைய பாசைறகள்

முடிவில் எமது கல்லூரி இருபத்தொன் பதாவது நிலையை வகுத்துள்ளது.

எமது கல்லூரியில் ஆண்டு வசூப்புகள் ஒழுங்கு செய்வதற்குமுன் தே. க பொ. த., க. பொ. த. சா | பர்ட்செப் பெறுபேறு கள் வெளிவந்தமையால் மாணுக்கர் ஒழுங்காகப் பயிற்சியிற் பங்கு பற்றவில்லை. தினமும் பண்ணிரண்டு மாணவரே பயிற்சியில் ஈடுபட்டனர். மேலும் பத்து மாணவரை மிகப் பிரயாசப்பட்டுச் சேர்த்து இருபத்தியிரண்டு பேரை மாத்திரமே பாசனையிற் பங்குபற்றச் செய்தோம்.

மாணுக்கரதும், பெற்றேரதும் ஒத்து மூழ்ப்பின்றி இப்படை முன்னேற முடியாது.

முப்பத்தாறு பாடசாலைகளுக்கிடையே நடைபெற்ற தெரிவுப் போட்டியில் முதல் இருபது பாடசாலைகள் மட்டுமே ஏங்பிராம் மாதம் 7-ம் திகதி தொடக்கம் 10-ம் திகதி வரை தீயத்தலாவையில் நடைபெறவிருக்கும் இறுதிப் பாசனையிற் கலந்துகொள்ளும் பாக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளன.

வருங்காலத்தில் எமது மாணவர் ஊக்கம் எடுத்தால் நாம் முன்னேறுவதற்கு இடமுண்டு.

நன்றி நவீல்ஸ்

இவ்வறிக்கையை முடிக்குமுன் நிர்வாகம் செவ்வனே நடைபெற எனக்கு உதவியாக இருந்த எல்லோருக்கும் எனது நன்றயைத் தெரிவிக்க விழைகின்றேன். உப அதி பர் திரு. அ. பஞ்சவிங்கம் அவர்கள் அயராது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்து வருகின்றார். அவருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி. ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பின்றி நான் எனது பதவிக்குரிய பொறுப்பு வாய்ந்த கடமைகளைத் திருப்பியாகச் செய்திருத்தல் இயலாது, தமது ஓய்வு நேரங்களைப் பாடசாலை வேலைக்காக செலவிடும் ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பாக நன்றி கூறுகிறேன்.

1977-ம் ஆண்டு மாணவர்களுடைய ஒழுங்குப் பொறுப்பாசிரியர்களாக இருந்த;

திரு. V. கணேஸ்வரன்.

திரு. R. மகேந்திரன்.

திரு. J. வில்வராசா.

திரு. C. பழனித்துரை :

சௌ. P சிவக்கொழுந்து.

திருமதி S. கப்பிரமணியம்.

அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

அவுவலக எழுதுவினைகளும், எணைகள்லூரி ஊழியர்களும் ஆற்றிய பணிகளுக்காக அவர்களுக்கு நன்றிகூறக் கடப்பாடு டையேன்.

வடபகுகிக் கல்வி அதிகாரி திரு. ஏ. எம். மஜித் அவர்களும், அவருடைய கல்வி அதிகாரிகளும் நங்கும் உதவிகளுக்கு நன்றி சிறப்பாக நல்லூர் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி திரு. எஸ். சோமசுந்தரம் அவர்கள் பாடசாலைக்கு விஜயம் தந்து எமக்கு வழிகாட்டுவதற்காக எமது நன்றி.

நிறைந்த மனத்துடன் எம்மோடு எப்பொழுதும் ஒத்துழைத்து வரும் பெற்றேருக்கும், பழைய மாணவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

பரிசில்கள் வாங்குவதற்கு பணம் வேண்டுமென்று கேட்டவுடன் மனமுவந்து கொடுத்த அன்பர்களுக்கு எமது ஆழந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

இவ்விழாவிற்குப் பெருமையளித்த திரு. கே. துரைசுங்கம் அவர்களுக்கும், திருமதி துரைசுங்கம் அவர்களுக்கும் மீண்டும் ஒரு முறை நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். இவ்விழா அவர்களுக்கு நினைக்கும் தோறும் இன்பம் பயக்கும் ஓர் அனுபவமாக அமைய மென் நம்புகின்றோம்.

பெற்றுர் ஆசிரியர் சங்கம்

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரிப் பெற்றுர் ஆசிரிய சங்கம், தனது பாரம்பரியத்திற் கிளங்க முன்னைநாள் அதிபர் திரு. சி. கே. கந்தசவாமி அவர்களால் ஆரம்பித்துவைக் பப்பட்டபுதிய மூன்றுமாடிக் கட்டடத்தை 1977 தை மாதத்திற் பூர்த்தியாக்கியது. கட்டடம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது என்பது கணதயளவில் இலகுவாக இருக்கலாம். ஆனால் எமது சங்கம் பழைய மாணவ சங்கத்தினதும், கல்லூரி நன்மை விரும்பிகளினதும் அயரா உழைப்பினாலும், இக்கட்டடத்தைக் கட்டிமுடித்தது. இக்கட்டடத்தில்

நல்லூர் தொகுதி தேசியசபை உறுப்பினரும், அரசியலிதாரியுமான திரு. சி. அருளம்பலம் அவர்கள் இக்கட்டடத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கப் பண்மாக்ரூபா 1,45,000 தந்துத்தியமைக்கு எமது சங்கமும், கல்லூரிச்சமுதாயமும் என்றென்றும்கடமைப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை குறிப்பிட்டால் யினையாகாது. இவர் தேசியப் பேரவை உறுப்பினராக வந்த காலம் தொடக்கம் இற்றைவரை எமது கல்லூரிக்குச் செய்த பலதாறப்பட்டாதலினைக்கிடமுடியாது. இந்திலீயில் எமது கல்லூரிக்கு வேண்டிய இடவசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டிய திறமைமிக்க ஆசிரியர்கள் பணிபுரிகிறார்கள். இந்த வசதி வாய்ப்புக்களை கல்லூரியிற் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக்கித் தங்கள் கல்வியிற் சிறப்பான சித்தி பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இவர்கள் பெறும் சிறப்புச் சித்தி மூலம் கல்லூரித் தரம் உயர்வேண்டும். இதற்கு ஆசிரியர்கள் மட்டும் பொறுப்பாக இருக்க முடியாது. பெற்றோர் தத்தம் பிள்ளைகளைக் கல்வியில் ஊக்கமளிக்க வேண்டும். இந்தத் தலையாய் கடமையைப் பெற்றுர் செய்வாரானேயானால், நிச்சயமாக எங்கள் கல்லூரி மாணவர்கள் சித்தியிற் பெருமை கொள்ள வாய்ப்பு உண்டு. நாம் விரும்பும் இந்த முன்னேற்றம் எமக்குக் கிட்டுவதற்கு ஏற்ற சாதகமான நிலைமை எமது கல்லூரிக்கு இருக்கிறது என்பதைச் சிந்திக்கும் பொழுது நாம் பெருமை அடைகிறோம்.

கட்டடத்திற்கு நிதித்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபோது உரும்பராயைச்சேர்ந்த திரு. கிருஷ்ணசாமி 10,000 ரூபா அன்பளிப்புச் செய்தார். இவர் 1977 தை மாதத்திற் காலமாகிவிட்டார் இவரது மறைவு அவரது குடும்பத்தினர், உறவினர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், எமது கல்லூரிக்கும் பெரும் இழப்பு என்பதை நாம் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியாது. அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய நாம் பிரார்த்திக்கும் அதே வேளையில் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

எங்கள் புதிய முன்று மாடிக்கட்டடம் ஆரம்பித்த காலம் தொடக்கம் கட்டடம் முடிந்த வரை எமக்குப் பல வகையிலும் உதவி தந்த பெரியோர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், பழையமான வர்களுக்கும் எமது சங்கம் நன்றி கூறி இனிலும் காலத்தில் நாம் செய்யவிருக்கும் ஆக்க வேலைகளுக்குத் தொடர்ந்து உதவி புரியும் வண்ணம் கோருகின்றோம்.

எமது கல்லூரி நிர்வாகம் எமது சங்கம் சுமுகமாக இயங்குவதற்கு ஆற்றிய உதவி களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறது.

எமது சங்கம் மேலும் பல பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்து வெற்றி பெற நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைப்போமாக.

பழையமானவர் சங்கம்

கொக்குனில் இந்துக்கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம் கல்லூரியின் வளர்ச்சியிற் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்து உதவிபுரிந்து வருகின்றது. பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக்கிளை பாடசாலை முன்னேற்றத் திற்கு ஆவன செய்து வருகின்றது. நாங்கள் எங்கள் வைபவங்களுக்குப் பழையமானவர் கலையே பிரதமவிருந்தினர்களாக அழைத்துக் கொளரவிக்கின்றோம். பழைய மாணவர்கள் வருடாவருடம் விளையாட்டுப் போட்டிகளின் போது உதவி புரிவதுடன் கல்லூரியின் சகல வைபவங்களுக்கும் சமுகமளித்து உற்சாகப்படுத்தி வருகின்றார்கள். இவர்கள் எல்லோருக்கும் எமது நன்றி.

மாணவ தலைவர்களும், சாரணர்களும் வழிகாட்டிகளும் செய்து வரும் பணிகளுக்காக அவர்களுக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

எமது அழைப்புக்கு மதிப்புக் கொடுத்து இங்கே வந்து விழாவைச் சிறப்பித்த சபையோர் அணைவருக்கும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

வணக்கம்

மா. மகாதேவன்
அதிபர்

பரிசு பெறும் மாணவர்கள் 1976

6-ம் தரம்

பொதுத்தகைமை 1-ம் பரிசு

	கோ. பூர்ச்சங்கர்	6 A
,,	2-ம் பரிசு தே. சித்ரா	6 A
சமயம்.	கோ. பூர்ச்சங்கர்	6 A
தமிழ்.	தே. சித்ரா	6 A
ஆங்கிலம்.	சி. ஜேவாஜன்	6 A
கனிதம்.	அ. அருள்நிதி	6 A
வினாக்கள்.	சி. துஷ்யந்தன்	6 A
சமூகக்கல்வி	கோ. பூர்ச்சங்கர்	6 A
கேத்திரகணிதபொ.வரைதல்	கோ. பூர்ச்சங்கர்	6 A
சித்திரம்.	சு. ஜெயானந்தன்	6 D
நடனம்.	ச. ஞகனேஸ்வரி	6 B
சங்கிதம்.	இ. சோபனை	6 B
மின்சாரம், சைக்கிள் வெலை ப. நிரஞ்சன்	6 A	
நேடியோ.	ப. நிரஞ்சன்	6 A
மணையியல்.	சு. ஞானசோதி	6 C
நெயல்.	அ. அருள்நிதி	6 A
இயற்கைவளம்	ச. இராஜகுரியர்	6 A
,,	த. கிருஷ்ணதுமார்	6 A
,,	த. பாஸ்கரன்	6 A
சுகாதாரம்	அ. ரவிகரன்	6 D
வர்த்தகம்	இ. பாலேந்திரன்	6 D
உலோகவேலை	அ. ரவிகரன்	6 D
கடதாசிவேலை	க. சயானந்தன்	6 D

7-ம் தரம்

பொதுத்தகைமை 1-ம் பரிசு

	இ. சந்திரகாந்தி	7 A
,,	2-ம் பரிசு ச. கவிர்த்தா	7 A
சமயம்	வ. தர்மினி	7 B,
தமிழ்	இ. சந்திரகாந்தி	7 B,
ஆங்கிலம்	ம. சுதர்சன்	7 F,
கனிதம்	இ. சந்திரகாந்தி	7 A,
வினாக்கள்.	.,	7 A,
சமூகக்கல்வி	கா. சிவயோகநாதன்	7 A,
,,	த. சுபேந்திரன்	7 A,
சங்கிதம்	அ. கலைவாணி	7 A,
சித்திரம்	ச. மணிவன்னன்	7 A,
சுகாதாரமும், உடற்கல்வியும்	இ. சந்திரகாந்தி	7 A,
வரித்தகம்	ச. ஞாலேந்திரன்	7 A,

இயற்கைவளம்	க. சுபேந்திரன்	7 A,
மணையியல்	ச. கவிர்த்தா	7 A,
கேத்திரகணிதபொறி முறைவரைதல்	த. தர்மினி	7 A,
மின்சாரம்	ம. சுதர்சன்	7 F,
நறுமணம்	சி. தர்மினி	7 B,
8-ம் தரம்		
பொதுத்தகைமை 1-ம் பரிசு		
	சி. சிவரூபன்	8 E,
,,	2-ம் பரிசு சி. உதயகுமாரி	8 A,
சமயம்	சி. பூர்த்தாஷனி	8 A,
தமிழ்	சி. சிவரூபன்	8 F,
ஆங்கிலம்	தி. ஜானகி	8 A,
கனிதம்	க. கருணாகரன்	8 E,
வினாக்கள்.	சி. சிவரூபன்	8 E,
சுகாதாரம்	ப. சுகிதரன்	8 C,
சமூகக்கல்வி	இ. இராஜவர்மன்	8 E,
இயற்கைவளம்	சி. பூர்த்தாஷனி	8 A,
,,	இ. பத்மினி	8 A,
கே. க. பொறி வரைதல்	சி. உதயகுமாரி	8 A,
வர்த்தகம்	ப. இராஜேஸ்வரி	8 A,
மணையியல்	சி. உதயகுமாரி	8 A,
நடனம்	சி. உதயகுமாரி	8 A,
சங்கிதம்	நி. ஜெயந்தி	8 A,
வரைதல்	செ. லோகராஜ்	8 D,
விவசாயம்	அ. தயாபான்	8 D,
மின்சார, சைக்கிள் வெலை க. கருணாகரன்	8 E,	
தே. க. பொறி தராதரம்		
	விசேடசித்தி பெந்டேர்.	
S. தேவசிகாமணி	தமிழ், ஆங்கிலம், கனிதம்	
வினாக்கள், சமூகக்கல்வி தொழுதாமு	I-II 7	
C. பாஸ்கரன்	கனிதம், சமயம் 2	
S. ஹரிமனேகரன்	P VI - P V II 2	
M. ஜெயபாலதேவன்	தமிழ், கனிதம், வினாக்கள், சமயம், சமூகக்கல்வி P VI - P V II 7	
G. மனோநாதன்	கனிதம், வினாக்கள், சமயம் 2	
N. நந்தகுமார்	கனிதம், வினாக்கள், சமயம் 2	
N. பகோதன்	கவிஞர்களை (வரைதல்) கனிதம், வினாக்கள், சமயம் P V II 5	
S. திருக்குமார்	கனிதம் P V II 2	
V. திவாகரசர்மா	வினாக்கள், சமயம் 2	
V. திவாகரன்	சமூகக்கல்வி P V II 2	

T. உதயகுமார் கணிதம், விஞ்ஞானம்	2	R. உஷா, சுகாதாரமும் உடற்கல்வியும், நடனம்	2
K. சாந்தசொருபன் தமிழ், கணிதம், விஞ்சி. PV I, PV II	5	T. வசந்தகுமாரி கணிதம், சுங்கிதம்	2
M. தாரினி கணிதம், சுகாதாரம், உடற்கல்வி	PV II 3	A. யோசமாலா கணிதம், சுகாதாரமும், உடற்கல்வியும், PV II 3	
K. கெளரிமனேகரி சுங்கிதம், கணிதம்	2	V. முத்தேவி கணிதம், விஞ்ஞானம் PV I PV II 4	
M. கோமதி விஞ்ஞானம்	PV II 2	S. ராணுஜமாரன் கணிதம், விஞ்ஞானம் 2	
R. கிருஷ்ணதேவி , , , கணிதம்	2	K. கனகவாசன் கணிதம், விஞ்ஞானம், விவசாயம் 3	
S. நித்திரா தமிழ், கணிதம், ஆங்கிலம், விஞ்ஞானம், PV I, PV II சமூகக்கல்வி, சுகாதாரம், உடற்கல்வி, சமயம்	9	P. நாகயசோதாதேவி கணிதம், மனையியல் 2	
G. சிவகருண ஆ, ஆ, ஆ, 2		K. கலாதரன் கணிதம் PV II 2	
		N. ரவிசரன் , , , PV II 2	
		M. சிவநேசன் கணிதம், விஞ்ஞானம், தமிழ் 3	

பல்கலைக் கழக அனுமதி பெற்றேர்

N. மகேந்திரராஜா — விஞ்ஞானம் K. நாமகன்தேவி — கலை
A. இரவீந்திரநாதன் — வர்த்தகம்

பரிசுப்பு விழாவிற்கு நிதி வழங்கியோர்

பெயர்	ரூபா.ச.	பெயர்	ரூபா.ச.
1. திரு. க. சிவாநந்தன்	30-00	21. , , தி. புவனசந்தரராசா	15-00
2. டாக்டர் S. இராஜா	20-00	22. , , செ. அருளமௌரயகம்	,,
3. திரு. C.K. கந்தசாமி	20-00	23. , , K. M. முரளீதரன்	,,
4. திரு. சு. இரத்தினசிங்கம்	15-00	24. , , மா. குலசேகரம்	,,
5. திரு. வ. கணேசலிங்கம்	15-00	25. , , மு. சிவராசா	,,
6. , , செ. இராஜேந்திரன்	30-00	26. , , ஸ. கந்தையா	,,
7. , , R. R சுவந்திரவிங்கம்	15-00	27. , , C. சிவசோதி	,,
8. , , P. தமிழி	15-00	28. , , செ. தாகராசா	,,
9. , , S. நாகவிங்கம்	15-00	29. , , A. மார்க்	,,
10. , , S. கோபாலசிங்கம்	15-00	30. , , க. சந்திரமெளலீஸ்வரன்	,,
11. , , V. P. S. முத்துக்குமாரசாமி	15-00	31. , , த வில்வராசா	,,
12. , , தி. ஈஸ்வரன் கோபரேசன்	15-00	32. , , K. பேரம்பலம்	,,
13. , , S. S. இரத்தினசபாபதி	15-00	33. , , T. செல்வராசா	,,
14. , , R. பாலகப்பிரமணியம்	15-00	34. , , ச. காசிநாதன்	,,
15. , , ஆ. அப்புத்துரை	15-50	35. , , T. பாலகப்பிரமணியம்	,,
16. , , மா. மகாதேவா	15-00	36. , , பொ. சபாரத்தினம்	,,
17. , , அ. பஞ்சவிங்கம்	,,	37. , , S. அமரகோன்	,,
18. , , க. மயில்வாகனம்	,,	38. , , K. வயித்தியநாதர்	,,
19. , , இ. மகேந்திரன்	,,	39. , , சிறிகாத்தன்	,,
20. , , வெ. கணேஸ்வரன்	,,	40. திரு. திருமதி. பாலயோகம்	,,

பெயர்	ரூபா. ச.	பெயர்	ரூபா. ச.
41. திருமதி. R. திருநாவுக்கரசு	15-00	63. திருமதி ச. கணேஸ்வரன்	15-00
42. " G. பஞ்சலிங்கம்	"	64. திரு C. இரரசலிங்கம்	"
43. " R. சதாசிவம்	"	65. S. சின்னத்தம்பி	45-00
44. " I. சண்முகலிங்கம்	"	66. செட்டியார் அச்சகம்	100-00
45. " M. சிவஞானம்	"	67. S. பிறேமஞ்சார்	15-00
46. " B. எந்தப்பிள்ளை	"	68. இரத்தினம் சபாரத்தினம் / பாமா 80-00 இரத்தினம் சிவலிங்கம் / ஹாட் வெயர் ஸ்ரோஸ், யாழ்ப்பாணம்.	
47. " S. உமாமகேஸ்வரன்	"	69. க. குணராசா	30-00
48. " T. விவேகானந்தராசா	"	70. க. செல்லத்துரை	15-00
49. " V. தனபாலசிங்கம்	"	71. வே. தம் ஜயா	"
50. " R. சுப்பிரமணியம்	"	72. N. குணபாலசிங்கம்	"
51. " S. நடராசா	"	73. செல்வி ட. கந்தையா	"
52. " G. மணிவாசகம்	"	74. செல்வி பி. வைத்திலிங்கம்	"
53. " சு. சுப்பிரமணியம்	"	75. செல்வி P. சிவக்கொழுந்து	"
54. " சு. இராமநாதன்	"	76. செல்வி நா. வேலுப்பிள்ளை	"
55. " T. செல்வகுருநாதன்	"	77. திருமதி S. சுப்பிரமணியம்	"
56. " K. சந்திரவர்	"	78. திரு. அ. கணபதிப்பிள்ளை	"
57. " R. அழகாத்தினம்	"	79. திரு. S. M. ஆறுமுகம்	"
58. செல்வி J. இராஜதுரை	"	80. திரு. க. தரீமலிங்கம்	"
59. செல்வி S. சுப்பிரமணியம்	"	81. திரு. சி. துரைராசா	"
60. " P. சிவக்கொழுந்து	"	82. திரு. T. சோமசுந்தரம்	25-00
61. " உ. கந்தையா	"		
62. திரு. சி. அப்பையா	"		

கல்வி

நீரானது நல்ல உணவுப் பொருளை உண்டாக்கிக்கொடுத்து அவற்றை உண் னும்போது தானும் உணவாவது போலக் கல்வியானது மக்களுக்கு வாழும் வகையைக் கற்பித்து, அங்கூட வாழ்க்கையில் இன்றிமையாத ஒரு கூருத் தானும் உதவுகிறது.

பர்ட்சைப் பெறுபேறுகள் — 1976

I. க. போ. த. (உயர்துறம்): G. C. E. (A|L)

4 பாடங்களில் சித்தியடைந்துள்ளோர்:	விஞ்ஞானம்	— 4
	வர்த்தகம்	— 11
	கலை	— 13
5 பாடங்களில் சித்தியடைந்துள்ளோர்:	விஞ்ஞானம்	— 15
	வர்த்தகம்	— 10
	கலை	— 5
சர்வகலாசாலை வளாகங்களுக்கு அருமதிக்கப்பட்டோர்:	விஞ்ஞானம்	— 1
	வர்த்தகம்	— 1
	கலை	— 1

II. க. பொ. த. உ. (சாதாரணம்): G. C. E. (O/L) 1976

6 பாடங்களிலும் அதற்குக் கூடுதலான பாடங்களிலும்	
சித்தியடைந்துள்ளோர் தொகை	— 73
5 பாடங்களிற் சித்தி அடைந்துள்ளோர் எண்ணிக்கை	— 25
க. பொ. த. ப. (யர்தா) வகுப்புக்களில் அனுமதிக்கப் படத் தகுதிகளைப் பெற்றோர் எண்ணிக்கை	விருஞ்ஞானம் — 39
கலை	— 07

III தே. பொ. க. த. (N. C. G. E.) 1976

H. N. C. E. வகுப்புக்களில் அனுமதி பெறுவதற்குத்
தகுதிகளைப் பெற்றவர்கள் விஞ்ஞானம் — 136
வர்த்தகம் — 20

IV. 1975-ல் நடைபெற்ற N.C.G.E. பரிட்சைப் பெறுபேறுகளின்படி பின்வரும் மாணவர்கள் அரசு புலமைப் பரிசில் வழங்கியுள்ளது. 1, S. சுதாகர்
2, K. வசந்தா
3, K. அகிலா
4, R. இராத்தினசோதி,

இவர்கட்டு எமது வாழ்த்துத்தன்.

Space Donated

By

COLOMBO STUDIO

164 STANLEY ROAD

T'Phone: 410

JAFFNA

விஜயம் செய்யுங்கள்

உங்கள் கட்டிடத் தேவைகளுக்குரிய

இரும்பு மற்றும் பொருட்களுக்கு

இந்திரா ஹாட்வெயர் ஸ்ரோரஸ்

131, ஸ்ரான்லி ரேப்,

தொலைபேசி, 7250

யாழ்ப்பாணம்.

For Anything in Photography:

SELLAMS

PHOTOGRAPHERS

94 — 96, KASTHURIAR ROAD, JAFFNA.

Phone: 436

தொலைபேசி: 569

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை

243, கே. கே. எஸ். ரேட், — யாழ்ப்பாணம்.

எமது புதிய வெளியீடுகள்

1. இந்து சமய பாடம்
க. சொக்கவிளகம் (சொக்கன்) B. A.
2. N. C. G. E தமிழ்மொழிப் பயிற்சிகள் பகுதி I, II
மாதிரி விடைகள் விளக்கக் குறிப்புகள் அடங்கியது
3. N. C. G. E. கணிதம் I, II
மாதிரி வினாக்களும் விடைகளும் — திருமதி S. இராசநாயகம், B. A.
4. சமூகக் கல்வி - 6வது, 7வது, 8வது
வினாவிட பகுதி I, II — கலைஞர் சிவராசா B. A.
5. கருநாடக சங்கீதம் (அறிமுறை) 6-ம், 7-ம் வகுப்புக்கு
6. 5-ம் புலமைப் பரிசிற் பரிட்சை
பொது உளச் சார்பு — திருமதி S. இராஜநாயகம் B. A.

Donated by

BAMA HARDWARES

GENERAL HARDWARE MERCHANTS

11/3, Stanley Road, Jaffna.

இப்பொழுது
விற்பனையாகின்றது.

புதிய பதிப்பு 1977

சுற்றுடற் கல்விப்

புதிய பாடத்திட்டத்திற்கு அமைய எழுதப்பட்ட		
மாணவர் சூழல் வாசகம்	3-ம் வகுப்பு	ரூ. 3.50
மாணவர் சூழல் வாசகம்	4-ம் வகுப்பு	ரூ. 4.75
மாணவர் சூழல் வாசகம்	4-ம் வகுப்பு	ரூ. 5.50
மாணவர் சூழல் வாசகம்	5-ம் வகுப்பு	அச்சில்

ஆக்கம்: க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள்

H. N. C. E. வகுப்புக்குரிய

பொருளியல் இலக்கணம் ரூ. 13.50

ஆக்கம்: அ. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா அவர்கள்

N. C. G. E. வகுப்புக்குரிய

புதிய இந்துசமய பாடத் திரட்டு ரூ. 10.50

ஆக்கம்: க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள்

வெளியீடு: ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை 235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் தேவை

உங்கள் சேவை

கல்
மாத அணி தேவைக்கும் நாதன்'ஸ் பாட்டா ஸின்வா
* எலஸ்ரோ டி. எஸ். ஐ.
மற்றும் பாதனிகளும் நியாயமான விலையிற் கிடைக்கும்.

* அந்துசாதனம் பொருட்கள் * தையல் உபகரணங்கள்

* விளையாட்டுப் பொருட்கள் அனைத்துக்கும்

நவீன சந்தை, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7540

Nathan's

MODEL MARKET, JAFFNA. phone: 7540

செட்டியார் அச்சகம், 432, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

249955

University of Jaffna
249955

Library

வருந்துகிறோம்

- ★ சஞ்சிகையிலே இடமின்மையால் தரப்பட்ட விடயங்
களிற் பல தவிர்க்கப்பட்டுவிட்டனவே என்பதற்காக... வருந்துகிறோம்

வேண்டுகிறோம்

- ★ கல்லூரிச் சஞ்சிகையைப்பெற்று நம்மை ஊக்குவிக்கும் படி
பெற்றேரையும், பழைய மாணவரையும்,
நலன் விரும்பிகளையும்...

வேண்டுகிறோம்

- ★ பழைய மாணவர் தத்தமது பதவி உயர்வுகள், பெற்ற
பெறுபேறுகள், புரிந்த சாதனைகள், முகவரி மாற்றங்கள்
ஆகியனபற்றித் தந்துதவுமாறு...

வேண்டுகிறோம்

நன்றி

- ★ ஞாபகார்த்தக் கட்டுரைகள் வழங்கிய திரு. எஸ். இரக்தினபிரகாசம்,
திரு. எஸ். சிவநாயகம், திரு. த. செ. நடராசா ஆகியோருக்கு... நன்றி
- ★ அறிவுரையும் உதவியும் வழங்கிய அதிபர், உப அதிபர்,
ஆசிரியர் யாவருக்கும்... நன்றி
- ★ குறுகிய காலத்தில் இச் சஞ்சிகையை வெளியிட உதவிய
செட்டியார் அச்சகத்தாருக்கு... நன்றி
- ★ எம்மை மறவாது தமது சஞ்சிகைகளை அனுப்பிய சுல
கல்லூரிகளுக்கும்... நன்றி
- ★ விளம்பரம் தந்த நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும்... நன்றி

